

KSB-1/2010.
(KSB-1/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Kulturális és sajtóbizottságának**
2010. május 25-én, kedden, 9 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
Megjelent	4
Helyettesítési megbízást adott	Hiba! A könyvjelző nem létezik.
<i>Meghívottak részéről</i>	5
Hozzászóló(k)	5
Elnöki megnyitó	6
A napirend elfogadása	6
Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása	6
<i>Dr. Réthelyi Miklós bemutatkozása</i>	7
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	12
<i>Dr. Réthelyi Miklós válaszai, reflexiói</i>	19
<i>Az elnök összefoglaló gondolatai</i>	23
<i>Határozathozatal</i>	24
A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló törvényben meghatározott pályázati eljárás országgyűlési ellenőrzését szolgáló eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat	25
Döntés tárgysorozatba-vételről	26
Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása	26
Az albizottságok megalakítása	27
Határozathozatal	33
Egyebek	33
<i>Novák Előd felvetése</i>	34

Napirendi javaslat

1. Dr. Réthelyi Miklós, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium miniszterjelöltjének kinevezés előtti meghallgatása
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló törvényben meghatározott pályázati eljárás országgyűlési ellenőrzését szolgáló eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat (H/40. szám)
(Dr. Nyitrai Zsolt és dr. Cser-Palkovics András (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
3. Az albizottságok megalakítása
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: L. Simon László (Fidesz), a bizottság elnöke

Pálffy István (KDNP), a bizottság alelnöke
Karacsony Gergely (LMP), a bizottság alelnöke
Gulyás Dénes (Fidesz)
Dr. Gyimesi Endre (Fidesz)
Gyutai Csaba (Fidesz)
Kiss Attila (Fidesz)
Lukács László (Fidesz)
Menczer Erzsébet (Fidesz)
Németh Zoltán (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz)
Szabó Csaba (Fidesz)
Mandur László (MSZP)
Novák Előd (Jobbik)
Pörzse Sándor (Jobbik)
Karvalics Ottó (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászóló(k)

Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 10 perc)

Elnöki megnyitó

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottságot, Réthelyi Miklós miniszterjelölt urat, valamint meghívott vendégeinket! Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ennek a rendkívül fontos bizottságnak, amelynek éveken keresztül külső szakértője is lehettem, immár országgyűlési képviselőként az elnöke vagyok. Az elkövetkező négy évben - mind a parlamentben, mind a bizottsági munkában - azt a feladatomat és munkámat szeretném folytatni, amelyet korábban a Magyar Írószövetség titkáraként és kulturális szakértőként is végeztem, tehát a magyar kultúra, a magyar művészeti élet erőteljes képviselőjét; erre a parlament lehetőséget, terepet ad. Igyekszem minden erőmmel azon lenni, hogy a magyar kulturális intézményrendszer helyzetén javítsunk, hogy a magyar művészeti élet gazdasági problémáit valamilyen módon orvosoljuk. Azt tudom ígérni a leendő miniszter úrnak, a kormány tagjainak, hogy személyem és a bizottság is mindent meg fogunk tenni, partnerei leszünk az eljövendő kormánynak, hiszen közös célunk az, hogy mindazok a negatív folyamatok, amelyek az elmúlt nyolc év kormányzását jellemezték, megforduljanak, és a magyar kultúra újra eszköze és lehetősége legyen annak, hogy Közép-Európában Magyarország szellemi értelemben is meghatározó pozíciót foglaljon el.

Ehhez kérem képviselőtársaim segítségét, ehhez kérem a művészeti intézmények, közművelődési intézmények, társadalmi szervezetek vezetőit, igazgatóit, hogy legyenek partnerek ebben, segítsék a munkánkat. Ezért is hívtunk meg már a mai ülésre is több szervezeti vezetőt, és örülök, hogy többen eljöttek közülük. Ezt a gyakorlatot a következőkben is fogjuk folytatni, amennyiben a többi tárgyalóban is lesz lehetőségünk őket leültetni.

A napirend elfogadása

Az előzetesen kiküldött napirendi pontokat mindenki megkapta. Kérem, hogy szavazzunk! Aki a napirendet elfogadja, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság a mai napirendjét elfogadta, egyben megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Dr. Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Tisztelettel köszöntöm Réthelyi Miklós miniszterjelölt urat a mai meghallgatáson! Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy miniszterjelölt úr meghallgatása a következőket foglalja magába. Ezeket azért is mondom el, hogy új képviselőtársaim is tisztában legyenek azzal, hogy a meghallgatás során milyen kérdéseket, milyen tárgykörben fogalmazhatunk meg: a miniszterjelölt rövid bemutatkozása, ennek keretében életrajzának és eddigi pályafutásának ismertetése, majd a tárcára vonatkozó elképzeléseinek vázolása, majd ezt követik a kérdések. A kérdések az életútra, a tárca vezetési elképzeléseire, programjára, egyúttal a miniszter személyes programjára is vonatkoznak, tehát ezekre terjedhetnek ki a kérdések.

Tekintettel arra, hogy a miniszterjelölt meghallgatása megelőzi a kormány, illetve a kormányfő bemutatkozó programbeszédét, ezért értelemszerűen a meghallgatás során kérdés nem irányulhat konkrétan a kormányprogram tartalmára, tehát arra irányulhat a kérdés, amit miniszterjelölt úr a bevezetőjében megfogalmaz: az életútjára, az eddigi szakmai munkájára és a minisztérium irányításával kapcsolatos elképzeléseire. Miniszter úr életrajzát előzetesen kiosztottuk a képviselőtársaimnak, amelyet az országgyűlési képviselői információs szolgálat állított össze. Bízom benne, hogy képviselőtársaim már át tudták ezt tanulmányozni.

Ezennel tisztelettel megadom a szót miniszterjelölt úrnak.

Dr. Réthelyi Miklós bemutatkozása

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm elnök úr bevezető szavait. A Hárszabálynak megfelelően röviden az életutamról, a minisztériummal kapcsolatos elképzeléseimről és konkrétan a kulturális ágazathoz kapcsolódó tervekről szeretném tájékoztatni most elnök urat és a bizottságot.

Nemzeti erőforrás miniszterjelöltként történő bemutatkozásom az életutammal kezdődik. Orvosi diplomámat a Pécsi Orvostudományi Egyetemen kaptam 1963-ban. Azokban az években a Pécsi Orvostudományi Egyetem kimagaslóan jó professzori karral rendelkezett, kiváló professzorok dolgoztak és tanítottak az egyetemen. Néhányat név szerint is szeretnék megemlíteni - Szentágothai János, Romhányi György, Donhoffer Szilárd, Kerpel-Fronius Ödön, Környey István -, akik mind-mind nemzetközileg elismert és magasan értékelt kutatók és kiváló oktatók voltak. Az akkori egyetem vezetése ezeknek a professzoroknak az összegyűjtésével, meghívásával egy európai szinten kiemelkedő, elit egyetemet, egy magyar Heidelberget vagy Oxfordot szeretett volna létrehozni, azután a politika alakulása elsodorta ezt a törekvést, de örömeinkre és az egyetem örömeire megmaradtak a kiváló professzorok.

Egyetemi hallgatóként már önállóan oktattam a nálam néhány évvel fiatalabb társaimat, és tudományos diákköri tagként ismerkedtem az idegrendszer szerkezetével. A Pécsi Anatómiai Intézet kultúrája, a hallgatókért érzett felelősség, a kutatás nemzetközi színvonala egész életemre meghatározó maradt. A Budapesti Orvostudományi Egyetem Anatómiai Intézetében kezdtem el dolgozni, és azóta is a Tűzoltó utcai épület a munkahelyem. Az anatómia, szövet- és fejlődéstan tárgy oktatójaként mindig arra törekedtem, hogy az orvostanhallgatók a tárgyi ismeretek mellett az emberi test felépítésében megjelenő harmóniát és szépséget észrevegyék, és mindez vonatkozik a szemmel látható részletekre, de a szemmel nem látható, mikroszkopikus részletekre is. Az előadásokban a kijelölt tananyag szerkezetére, a belső összefüggésekre, külső kapcsolatokra, vagy egyes területeken az apró részletekre hívtam fel a hallgatóság figyelmét. A laboratóriumi gyakorlatokon elvártam a hallgatóktól a pontos kezdést, a gyakorlatok anyagának, azaz az emberi testnek a tiszteletben tartását, a gyakorlatok munkájában történő részvételt. Minden gyakorlaton, kijelölve a tartalmát, számítok a hallgatók érdeklődő közreműködésére, önálló munkájára. Rövid írásos beszámolókkal gyakran ellenőrzöm a hallgatók felkészültségét. Mivel az anatómia, szövet- és fejlődéstan tantárgy mindjárt az első évfolyamon kezdődik, és négy féléven át tart, a rám bízott hallgatók személyiségének változásait 18-21 éves korban, ebben az érzékeny korban is megfigyelhettem, és igyekeztem tanácsot adni annak, akinek erre szüksége volt.

Az idegrendszer szerkezetét felderítő kutatásaim középpontjában a gerincvelőben lévő idegsejtek megismerése állt. A gerincvelő a központi idegrendszernek azon része, amely a környezettel, vagyis testünket felépítő szervekkel és szövetekkel áll elsősorban kapcsolatban. A gerincvelő idegsejtjei közötti funkcionális, tehát működésbeli kapcsolatok kutatásával az érzőrendszerek és hangsúlyozottan a fájdalom kialakulásának és a fájdalom kikapcsolásának szerkezeti vonatkozásaival foglalkozom. Mind a tudományok kandidátusa, mind a tudományok doktora tudományos fokozatomat e kutatások eredményei alapján szereztem meg.

Kutatómunkát fele-fele arányban végeztem magyarországi munkahelyemen és az Amerikai Egyesült Államokban a University of North Carolina egyetemen, ahol vendégprofesszorként évi rendszerességgel oktattam és kutattam. 1994-ben lettem az Anatómiai, Szövet- és Fejlődéstan Intézet igazgatója, 2004-ig töltöttem be ezt a feladatot, és irányítottam ebben a minőségben az intézet oktató, kutató és személyzeti munkáját. A

tantárgyat magyarul, németül és angolul oktatjuk, és egy félévben több mint 800 hallgató jár az intézetben. A kutatómunkában együttműködünk a Magyar Tudományos Akadémia által támogatott kutatócsoportokkal. Elsők között indítottuk az egyetemen a doktorandusz (PhD) képzést. A Szentágothai János Idegtudományi Doktori Iskola vezetője voltam 2000-tól 2009-ig. Intézetigazgatóként az egymás segítésén, a hallgatóbarát oktatáson és a nemzetközi színvonalon végzett kutatáson alapuló intézeti kultúra megteremtése és annak mindennapos megújítása a legfontosabb feladataim közé tartozott.

1991-ben a Semmelweis Egyetem közel 400 fős szenátusa az első szabad rektorválasztáson az egyetem rektorának választott meg. 1993-ban a rektori megbízatásomat a szenátus újabb két évre meghosszabbította. A Semmelweis Egyetem rektoraként az intézmény szervezeti és működési szabályzatában foglaltak szerint együttműködtem a dékánokkal, a nagy általános orvostudományi kar, a sokkal kisebb fogorvos-tudományi kar és részben az ELTE-vel összekapcsolt gyógyszerész-tudományi kar dékánjaival. Ez három teljesen különböző kultúrával rendelkező kar volt létszámban, feladatban. Szoros munkakapcsolatban álltam az egyetem gazdasági vezetőjével, irányítottam az egyetem tudományos és külkapcsolati munkáját, és elláttam mindazokat a feladatokat, amelyeket az ország egyik, és majdnem a legnagyobb költségvetési intézményének vezetése megkövetelt. Fontosnak tartottam a sokszorosán összetett szerkezetű egyetemen dolgozók munkájának megismerését, sorban meglátogattam a gazdasági igazgatóság egyes munkahelyeit, a jól működő és a gondokkal küszködő egyetemi klinikákat és intézeteket. Az informatikai eszközök bevezetésekor idén különösen tanulságos volt azon munkahelyek meglátogatása, ahol örömmel fogadták az informatikát, és azon munkahelyeké, ahol az informatikát inkább zavaró tényezőnek tartották. A helyszínen szerzett tapasztalatokból általános következtetéseket lehetett levonni az informatika alkalmazására és súlyára való tekintettel.

A teljesítményarányos finanszírozás bevezetése után 1993-ban az egyetemi klinikák gyógyító munkájának adatokra épülő elemzését végeztem munkatársaimmal, ami akkor teljesen újszerű és azt lehet mondani, hogy forradalmi cselekedet és tett volt. Bevezettem az egyetemi szenátus kibővített ülését, amely évente egyszer egy hosszú hétvégén, távol az egyetemtől ülésezett. Ezt manrézának neveztük el, és ez a 2,5 nap lehetőséget biztosított arra, hogy az egyetem professzorai, az egyetem gazdasági vezetői, az egyetem adminisztrációs vezetői, a hallgatók és a középkorú oktatók együtt legyenek, megismerjék egymást, és egy kiadott program szerint beszéljessenek, ami az egyetem stratégiáját jelentette. Közös elképzeléseket tudtunk ott kialakítani, tehát az egyetemi üléseken az egyetem stratégiai lépéseit beszéltük meg. Rektorságom négy éve alatt az egyetem kiegészült a Központi Állami Kórházzal, és mint oktatókórház működött. Megalapítottuk a családorvosi képzést, beindult a doktorandusz (PhD) képzés, egy nemzetközi tudományos konferenciasorozat, a Semmelweis-szimposium kezdődött, amely azóta is évente ismétlődik különböző klinikai témákban.

A világbanki támogatással kezdődött - és erre nagyon büszke vagyok - az egészségügyi menedzsereket képző program kidolgozása, és ez utóbbi kezdeményezés eredményeként az egyetem keretei között 1995-ben létrejött az Egészségügyi Menedzserképző Központ. Jelentőségének megfelelően népszerűsítettem és támogattam az informatikai fejlesztéseket, az egyetemi könyvtár folyóirat- és könyvvállományának gazdagítását, és ezekben az években jött létre az egyetemi levéltár is a Semmelweis Egyetemen. Gondjaink is voltak: 1993-ban a felsőoktatási törvény rendelkezései szerint megváltozott a főhatóság, a Népjóléti Minisztériumtól átkerültünk az Oktatási Minisztériumhoz, és meg kellett változtatnunk az egyetem vezetési szerkezetét is a törvény utasításainak megfelelően. Mindkét változás jelentős ellenállást váltott ki az egyetemen, amit a dékánokkal együttműködve sikerült végül is mederben tartanom, és elfogadtatnom az egyetem széles nyilvánosságával. Az egyetem rektoraként az addig uralkodó kézi vezérlés és kijárásos rendszer helyett egy áttekinthető szervezeti rend, egy világosan, tisztán

megfogalmazott, feladatokon és legfőképpen a bizalmon alapuló szervezeti kultúra bevezetését és elfogadását sikerült elérnem. 1995-ben az egyetem vezetését konszolidált körülmények között tudtam utódomnak átadni.

Összefoglalva az előterjesztésemnek ezt a részét, életemet az ember, a közösség és a társadalom szolgálatának szenteltem: orvosként az emberért, tanárként az egyetemi hallgatókért, vezetőként a közösségért és kutatóként, ha tágabb értelemben tekintjük, a társadalomért munkálkodtam. Most új feladattal miniszterként az embert, a közösséget és a társadalmat egyszerre tudom szolgálni.

Áttérve a minisztériumra: az Emberi Erőforrás Minisztérium előzmény nélküli a magyar közigazgatásban. Szerkezetében magába foglalja a kormányzati munkának azokat az ágazatait, amelyek közvetlenül az emberek ügyeivel foglalkoznak, az emberek testi, lelki és szellemi jólétét kell, hogy biztosítsák. A legátfogóbb értelemben foglalkozik a minisztérium valamennyi emberrel és szellemi környezetével határainkon belül és kívül, mindazokkal, akik magyarul beszélnek, vagyis a magyar kultúrkörhöz tartoznak. A nemzet kulturális örökségével, a közművelődési intézményeinkkel és a legérzékenyebb, de egyszersmind a nemzet számára rendkívüli lehetőségeket hordozó területtel, a művészettel foglalkozik: ez a kulturális ügyek ágazata a minisztériumban. Azokkal az emberekkel foglalkozik, akiknek a különböző korosztályokban az ismeretek megszerzését kell biztosítanunk az óvodai foglalkozások, az iskolai és egyetemi oktatás, valamint a felnőttképzés gazdag választékot kínáló formájában: ez az oktatási ágazat. Azokkal az emberekkel foglalkozik, akik egészségüket megőrizve szeretnének élni, és azokkal is, akik betegen az egészségüket vissza akarják szerezni: ez az egészségügyi ágazat. Azokkal az emberekkel foglalkozik, akik különböző okok miatt intézményes segítségre és támogatásra szorulnak - ez a szociális ügyek területe -, és a gyermekek ügyével, akiknek az egészséges felnövés érdekében legalább napi egy óra testnevelést és azonfelül különböző sportlehetőségeket kell majd biztosítanunk, de ugyanúgy a felnőtt lakosság közösségi és sportlehetőségeivel és a versenysport kereteivel kell, hogy foglalkozzon a sportágazat. Az ágazatok közös jellegzetessége, hogy munkájuk számtalan módon, ágon kapcsolódik egymáshoz, és több ágon kapcsolódik az önkormányzatok, az egyházak és a civil szervezetek munkájához. Ezen ágazatok egy szervezeti egységbe, egy minisztériumba történő összefogása azt üzeni, hogy a nemzeti együttműködés kormánya az embert holisztikusan, teljes személyében kívánja szolgálni.

A minisztériumtól elvárható, hogy az elmúlt kormányzat időszaka alatt felhalmozódott válságtüneteket ágazatonként azonosítsa, elemezze, és célirányú jogalkotással módosítsa, orvosolja, az ágazatok közötti együttműködéssel szolgálja a kultúra, az oktatás, az egészség és az iskolai testnevelés, a testedzés, valamint a versenysportok ügyét, segítse a szociális biztonság széles körű megvalósulását, kezdeményezze a célratörő együttműködést a minisztérium és más minisztériumok által közösen képviselt ügyek kidolgozásában, derítse fel azokat a határterületeket, amelyek az ágazatok közös részei, hogy valamennyi érintett ágazat számára kedvező döntés tudjon megszületni, és derítse fel azokat a hiányokat, amelyek egyik ágazatban sincsenek képviselve, hogy pótolni lehessen az esetleges mulasztásokat. A döntések előkészítésébe minden esetben bevonjuk az adott ágazatnak a szakma legkülönbözőbb területein és szintjein tevékenykedő képviselőit, munkájukra szükségünk van, szükségünk lesz. A szociális területen, az oktatásban, az egészségügyben, a kultúrában és a sport területén dolgozókat is arra biztatom, és arra kérem, hogy keressenek meg minket tanácsaikkal, javaslataikkal, gondjaikkal.

Miniszteri munkámat akkor tekintem sikeresnek, ha sikerül elérnem, hogy a demográfiai katasztrófa felé való lejtőfutás helyett ismét megszülethessenek a kívánt gyermekek. Kulturális és oktatási feladat, amennyiben a gyermekvállalás szempontjából döntő fontosságú, hogyan tekintünk magunkra, születendő gyermekünkre és annak felnevelésére; szociális kérdés, amennyiben el kell érünk, hogy ne jelentsen anyagi hátrányt

a gyermekvállalás, és egészségügyi és sportfeladat, hogy egészséges utódok jöjjenek a világra. Másodsorban az értékek megismerésétől távol tartott ifjúság helyett kiművelt, közösségben gondolkodó tehetségek kerüljenek ki az iskolapadokból, ne állíttassék ellentétbe az egyén és a közösség viszonya, a kettő harmóniájában nőjön fel az új nemzedék, inkább teremtsünk egyensúlyt az egyéni, a közösségi és az egyetemes értékek között. Harmadsorban a szegénység kilátástalansága helyett az értelmes, alkotó, önálló élet reménye jelenjen meg. Itt is fontos hangsúlyozni az egyéni felelősség és a társadalmi segítség egyenlő mértékű fontosságát. Negyedszerre: a gyermekek mindennapos sportolással fejleszthessék fizikumukat és lelküket, és végül a beteg és idős emberek megkaphassák a méltó segítséget abban a közösségben, amelyért egész életükben munkálkodtak. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium mind az öt, emberrel foglalkozó ágazatának feladata, hogy nemzetünket újra emelkedő pályára állítsa.

A kulturális ágazathoz kapcsolódó terveimet, elképzeléseimet szeretném egy idézettel, illetve egy leírással kezdeni, amit egy közleményből vettem. Amikor 1959-ben De Gaulle kormányt alakított, szükségesnek látta, hogy egy kulturális ügyekkel foglalkozó minisztériumot is felállítson. Ennek betöltésére André Malraux-ot kérte fel, a neves író, közösségi embert: feladatául azt adta, hogy minél több franciával ismertesse meg az emberiség legfontosabb alkotásait, és segítse elő magának Franciaországnak a kulturális gyarapodását, a francia kultúra nemzetközi megbecsülését. Az új minisztertől többen megkérdezték, hogy ínséges időkben nem tartja-e mindezt fényűzésnek – 1959-ről van szó -, és azt felelte, hogy „A kultúra nem luxus, hanem elemi életszükséglet.”. Még azt is mondta: „A kultúra szó felelet az ember ősi kérdésére, hogy mi tennivalója van a földön.”.

A kultúrák értelmezése és a kultúra meghatározása rengeteg lehetőséget ad, különbözőképpen lehet meghatározni; én két módon szeretném ezt most megfogalmazni. Az egyik: a kultúrát egy emberekből álló láncolatnak felfogni, ahol a kultúra teremtői állnak a láncolat egyik pontján, a kultúra címzettjei és befogadói állnak a láncolat másik oldalán, és a kultúra gondozói és közvetítői állnak közöttük. A kultúra teremtői a definíció értelmében teremtik a kultúrát, de akik a kultúrát továbbadják, azok nemcsak továbbadják ezt a kultúrát, hanem ők is újabb értelemben teremtik a kultúrát akár előadóként, akár egy esztétikusan berendezett kiállítás, egy múzeum megteremtésével és bemutatásával, és amikor a kultúra eléri a címzetteket, vagyis valamennyiünket, mindannyiunkat, akkor a kultúra ott újra megfogalmazódik, és a címzettek életében, munkájában erőként jelentkeznek. Nagyon nehéz pontosan meghatározni. Azt hiszem, hogy ennek a három embercsoportnak - amiben mindenki benne van külön-külön és a végén együttesen – az együttműködése, ami a kultúra lényegét adja, és így egy országot, egy nemzetet is egy kultúra részeire szedve és együttesen is kell, hogy jellemezzen. A kultúrának egy másik értelmezése, amely a személyek, csoportok cselekvései, szokásait, egymáshoz való viszonyát és szellemi, lelki egységét bizonyítaná, tehát mindazt, ami az életünket meghatározza. Ez a definíció lényegében benne van az első definícióban is, mert a kultúra címzettjeiként, befogadóiként, ha eljut hozzánk, ha valóban befogadjuk, akkor az meghatározza az életünket, és nemcsak a saját magunk egyéni és személyes életét, hanem a közösségben, a családban, a munkahelyi közösségben, egy villamoson egy utazóközösségben megjelenő viselkedésünket is nyilván befolyásolni, és jó értelemben meghatározni fogja.

A kultúrát hídnak tekintem, hídnak kell, hogy tekintsük: hídnak az ember és ember között és - az előző definícióban is ez volt benne - a személy és a társadalom között, a magyar viszonyokat konkretizálva pedig a határon innen és a határon túl élők között, mindazok között, akik ha magyar nyelvet beszélünk, akkor a nemzeti kultúrára gondolunk, a többségben és a kisebbségben lévők között is. A párbeszédnek egy nyugodt és érdektelen közege lehet a kultúra, amiben párbeszédre nagyon nagy szükségünk van a társadalom bármilyen helyzetében, és a társadalmi integrációnak egy eszköze lehet a kultúra. Ha mindezt

összerakom, akkor az ország jelenlegi helyzetében ez az egyik legfontosabb feladat most, és azért is vettem ki a kultúrát az ágazatok felsorolásánál az első helyre - és ezt az itt ülőknek nyilván nem kell külön részleteznem -, mert ennek országos jelentősége van most, hogy ezt a legszélesebb körben el lehessen fogadtatni.

A kultúra közösséget teremt, a kultúra gazdaságszervező és társadalomszervező erő és a nemzet fennmaradásának az eszköze. A kultúra identitást ad, és egy közösségben, a nemzetben elfoglalt helyzetünket határozza meg, közösségteremtő ereje mellett a személyiséget is sokoldalúan és gazdagon építi fel. A kulturális intézmények, a kultúra gondozói sajnálatos módon a működőképességük határán vannak az elmúlt kormányzati ciklusok tevékenységei során. A kormány egy sokszínű, strukturált és a helyi kisközösségi erőket is figyelembe vevő kulturális intézményt kíván teremteni az elkövetkezendő években, és ennek érdekében együttműködik a kulturális élet valamennyi szereplőjével. A magyar kultúrkör sajátsága, hogy természetesen az európai kultúrához tartozik; az európai kultúrához tartozik a magyar kultúra, és a magyar kultúra egyben európai kultúra is - azt hiszem, ezt sem kell bizonygatnom -, az államunk határai viszont nem jelentik az egységes magyar kultúra és a magyar nyelv térbeli határait. A minisztérium ki fogja dolgozni a határainkon túl, határainkon kívül őrzött magyar vonatkozású muzeális, könyvtári és levéltári anyag fennmaradását elősegítő leghatékonyabb támogatási formákat is. A színháztársulás, a népzene és a magyar kultúra egyéb formáinak határon túli támogatása is idetartozik ehhez a kérdéshez.

A magyarság közös kultúrája egy szerteágazó hagyományokra épülő, gazdag és változatos rendszer. A cél a modern kulturális önkép megfogalmazása, amely a szakadékok áthidalását szeretné, kívánja megoldani: egy modern kulturális önkép megfogalmazását tűzzük ki célul, annak hangsúlyozásával, ami összeköt bennünket most a XXI. század első évtizedének a végén, újrafogalmazva mindazt, ami közös, az egész nemzetre kiterjedő célokat. A magyar vidék, különösen a küszködő kistelepülések kulturális fejlesztése elsőrendű feladat, ezen belül a művelődési házak, a könyvtárak felújítása vagy újak létesítése. Kapcsolatot kell építeni az iskolával, az oktatással, a kultúra magvetése a legkisebbek között kell, hogy elkezdődjön már. A kulturális decentralizáció szolgálhatja az állami kiadások igazságos elosztását, valamint a kultúra javainak eljuttatását minden magyar emberhez. A települési könyvtárak legalább olyan fontosak a művelődési házakkal együtt, mint a közösségi művelődés központjai. A gyűjteménygyarapítás fokozott támogatása mellett erősíteni szeretnénk és kívánjuk a közgyűjtemények szolgáltató-, látogató- és felhasználóbarát jellegét, a gyermekprogramokat, és támogatjuk a digitális és multimédiás bemutatások fejlesztését is.

Vallom, hogy a kulturális örökségünk olyan hatalmas nemzeti érték, amelyet ápolnunk és védenünk kell, és amíg támaszkodunk a rendkívül gazdag hagyományainkra, addig bátran szembenézhetünk az új kihívásokkal is. A kultúrára fordított közpénzek ésszerű felhasználása már középtávon jövedelmező stratégiai befektetés is egyben, hosszabb távon pedig a társadalmi összefogás biztosítója. A forráselosztások szempontjainál a művészi és a nemzeti értéket fogjuk figyelembe venni, ideológiát, pártpolitikát igyekszünk minél inkább figyelmen kívül hagyni. Egy kultúrájában erős nemzet lehet csak gazdaságilag is erős. Megismételve a kultúra definíciójának azt a kettősségét: a kultúra nem szűkíthető le a művészetekre, a közművelődésre és a közgyűjteményeinkre, mert abban az emberről, az élet kereteiről, sőt értelméről, életmódunkról, az egészségről alkotott képünk, az egymásról való gondolkodásunk módja, a következő generációkért vállalt felelősségünk is meghatározó. A nemzeti kultúra, nemzettudatunk kapcsolhatja össze a különböző okok miatt szétterjedt magyar társadalmat. Erre nagyon nagy szükségünk van itthon, és fontos, hogy az utóbbi évtizedben megtépzott jó hírünket a kultúrán alapuló nemzeti összefogással külföld felé is vissza tudjuk szerezni. Bízom benne, hogy az előttünk álló közös feladatot sikeresen fogjuk végrehajtani, és a közös munka meghozza az eredményt. Köszönöm ezt a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterjelölt úr összefoglalóját; nagyon meggyőző volt, számomra legalábbis. Fontosnak tartottam azt, hogy megnyugtató választ kaptunk a tekintetben, hogy a minisztérium öt területet fog átfogni. A sajtóban is már sokan fessegették ezt a kérdést, hogy vajon öt, ennyire nagy terület egy minisztériumba kerülése nem fog-e deficitet okozni akár a kulturális terület irányításában, akár más területeken is. Én nagyon örülök, hogy kiemelte miniszter úr, hogy az ember teljes személyiségét próbálja szolgálni ez a minisztérium, illetve maga a kormányzat a magyar társadalmat, ez nagyon fontos számunkra. Különösen fontosnak tartottam, hogy az egyéni felelősség és a társadalmi felelősség fontosságát egyaránt kiemelte, és azt, hogy az egyén és a közösség viszonya mennyire fontos a kultúra irányításában. Ezzel kapcsolatban azért az elmúlt nyolc évben igen nagy hiányérzeteink lehettek. Ami számomra különösen fontos személy szerint, hogy miniszterjelölt úr arról is beszélt, hogy a kultúra gazdasági szervezőerő is, és ez azért fontos, mert éppen a kultúrának, ennek a rendkívül összetett ágazatnak a fontosságát támasztotta ezzel alá.

Az utóbbi években komoly viták voltak olvashatók a közművelődési ágazat területén, főleg a múzeumi rendszerről, amely viták arról szóltak, hogy a múzeumoknak elsődlegesen a gyűjteménygyarapítás és a gyűjtemény tudományos feldolgozása, avagy a mai világban inkább a látogatóbarát kiállítások megrendezése a feladatuk. Ahogy én értelmeztem az elmondottakat, miniszterjelölt úr éppen azt emelte ki, hogy mind a kettő egyaránt fontos, hogy oda kell figyelni arra, hogy az intézmények tudományos munkát is folytassanak, a gyűjteményüket gyarapítsák - ezt mondta a miniszterjelölt úr -, és figyeljenek arra is, hogy mindezt korszerű, megfelelő, XXI. századi elvárásoknak is eleget tevő installációkkal és kiállításokkal, látogatóbarát módon tudják a nyilvánosságnak megmutatni.

Ezek után, hogy meghallgattuk a miniszterjelölt úr személyes életútjáról való beszámolót, illetve a minisztérium politikájának várható főbb irányait, a kérdések következnek. Egy körben fogjuk feltenni a kérdéseket, és utána miniszterjelölt úr a kérdéseinkre fog válaszolni, majd a választ követően fogunk szavazni arról, hogy a miniszterjelölt urat javasoljuk-e, illetve támogatjuk-e. Kérem, hogy a kérdések viszonylag rövidek legyenek, valóban kérdések és ne székfoglalók legyenek, és arra is kérem a képviselőtársaimat, hogy próbáljuk a parlamenti arányokat is figyelembe venni, tehát mértéktartóak legyünk, senki ne fogalmazzon meg négy-öt kérdést. Természetesen azok a frakciók, ahonnan egy képviselő úr jött el, adott esetben több területet is érinthetnek, tehát ezt a lehetőséget megadjuk.

Parancsoljanak, képviselőtársaim! *(Jelzésre:)* Novák Előd!

Kérdések, hozzászólások

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sajnálom, hogy a Fidesz nem nevezte meg már a kampány során a miniszterjelöltjeit, pedig elvileg arról szavaztak a választók, hogy kiket akarnak kormányra segíteni; ilyen értelemben sajnos nem volt időnk eléggé megismerni. Legalább olyan furcsának tartottam ezt, mintha mondjuk nem lett volna a Fidesznek miniszterelnök-jelöltje vagy akár egy ilyen általánosságokat tartalmazó programja sem, hiszen jogilag az sem kötelező. Miniszterjelölt úr is úgy nyilatkozott, hogy váratlanul érte a felkérés, ezért egy kicsit szkeptikus vagyok, egy kicsit félek a felkészültségét illetően.

A kérdésem azzal kapcsolatos, hogy az elmúlt húsz évben az SZDSZ, szélsőliberális párt uralta mind a kultúra, mind a média területét. Szimbolikusan csak egy területre, egy kulcskérdésre szeretnék rávilágítani ezzel kapcsolatban: a kérdésem tárgya Alföldi Roberta *(sic!)*, Nemzeti Színház főigazgatója vagy igazgatója. Azzal kapcsolatos a kérdésem, hogy azt gondolom, hogy munkája során bebizonyította, hogy még egy fideszes irányultság sem tűrheti

meg a Nemzeti Színház élén, tehát ez nemcsak egy jobbikos elvárás, hanem meggyőződésem szerint a Fidesz elképzeléseivel sincs köszönőviszonyban sem. Milyen határidőt tud adni? Egy ilyen kulcskérdésben ugyanis örülnék, ha kaphatnánk valami garanciát arra, hogy hány hónapon vagy héten belül várhatjuk azt, hogy a Nemzeti Színház éléről eltávolítja; gondolhatunk akár csak a legutóbbi botrányára, amikor a drogbűnöző mellett állt ki a Nemzeti Színház igazgatója, tehát azt gondolom, hogy olyan kulcskérdés ez, amiben szeretnék egy egyértelmű választ kapni, hogy mennyi időn belül számíthatunk itt egy radikális változásra. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr kérdését. Arra szeretném megkérni képviselőtársaimat, hogy azért annyiban ne kezdjük el a személyeskedést, hogy Alföldi Róbertnek Alföldi Róbert a neve, tetszik, nem tetszik, ő a Nemzeti Színház igazgatója, tehát nem Robertának hívják. *(Novák Előd: Bocsánat, akkor félreértette.)* Elnézést, képviselőtársam, még egyelőre én beszélek, és ha majd jelentkezik, akkor megadom a szót. Ha lehet, akkor a kulturált viselkedési normákat ne sértsük meg a miniszteri meghallgatáson. *(Novák Előd jelentkezik.)* Látom, hogy jelentkezik képviselőtársam, csak még beszélek. Ez az egyik, amit szeretnék mondani.

A másik, hogy a Fidesz miniszterelnök-jelöltjét mindenki ismerte; azt hiszem, nem kell egy választási kampányban a miniszterjelölteket megnevezni. Egyébként a miniszterjelölt úr neve hetek óta ismert, aki akart, utánanézhettek a pályafutásának. Én például alaposan tájékoztam, utánanéztam az interneten, hogy miniszterjelölt úr mit csinált az elmúlt években, mi volt a fő hivatása. Engem mindenesetre arról győzött meg az ő eddigi életútja, hogy egy nagy tapasztalattal rendelkező, nemzetközi tekintélynek örvendő, európai rangú és hírnévű tudós fog ennek a tárcának az élén állni. Ez talán azért Novák Előd képviselőtársamat is megnyugtatja. Köszönöm szépen.

Mandur László jelentkezett, és utána Novák Előd képviselőtársam következik.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Én három kérdéssel készültem istenigazából. Ebből az egyik költői kérdés lett a szombati naptól fogva, ezért igazából nem is tenném fel, de mint költői kérdést, hadd tegyem ide az asztalra a kulturális bizottság elé. Azért lett okafogyott a dolog szombattól, mivel mindannyian megismerhettük a leendő kormány programját, a nemzeti együttműködés programját. A kérdés úgy szólt volna, hogy mit emelne ki miniszterjelölt úr ebből a programból, ami a kultúra jövőbeni fejlődését, a kultúrához való kormányzati viszonyát, a leendő kormányzat kulturális támogatását jelentené. Miután ebben a programban igazából a kultúra szó összesen kilencszer fordul elő, és erről a témáról nincsen szó, és ez a kilenc előfordulás is különféle egyéb összefüggésekben lelhető fel, tehát önálló, kulturális része nincs is ennek a programnak, ezért élnék azzal a tisztes lehetőséggel, hogy ezt a kérdést nem is teszem fel a jelölt úrnak, hiszen nem lenne túlságosan tisztességes ezt a kérdést ilyen szituációban feltenni.

A másik két kérdést viszont feltenném, amely úgy hangzik, hogy hogyan látja miniszterjelölt úr tárcájának a kulturális területen való jövőbeni szerepét, ugyanis a jelenlegi információink szerint úgy tűnik, hogy a külföldi magyar intézetek nem önhöz fognak tartozni, hanem a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumhoz, illetve a filmtörvényből fakadó feladatok pedig a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium irányába történnek. A kérdés az, hogy hogyan látja ennek a nagy tárcának a jövőbeni szerepét és ezen belül a kultúra jövőjét. A várható munkamegosztásból fakadóan úgy tűnik, hogy ami eddig együvé tartozott, és a kultúrát illetően is egy logikai körben és egy irányítás alá volt logikusan szervezve, az új kormány felállásával ezek szétszedésre kerülnek. Ebből fakadóan érdekelne, hogy az ön tárcája ebben a rendszerben be tudja-e tölteni azt a fajta talán kulcsszerepét, hiszen valami

gazdájának csak kellene lenni, amelyik mindezeket logikusan, összefüggésében tudja kezelni, nemcsak az egészségüggyel és más fontos területekkel, hanem a kultúrával önmagával is.

A második valódi kérdés pedig az, hogy ön hogyan látja a kiemelt nagy programok jövőjét, gondolok többek között a 2001. évi uniós elnökségünk kiemelt kulturális programjaira, illetve mondjuk a Márai-programra, hogy csak kettőt emeljek ki ezek közül. Köszönöm szépen. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy kicsit elkésett, és az elején ismertettem a Hárszabály idevágó részét, úgyhogy én örülök is, hogy az első kérdését nem teszi fel, mert ugyan a kormányprogramot miniszterelnök-jelölt úr benyújtotta, de erre vonatkozóan kérdéseket nem tehetünk még fel, hiszen nem kezdtük meg a tárgyalását, tehát az első kérdését valóban figyelmen kívül is kell hagynia miniszterjelölt úrnak, mert ugyan nem tette fel, de azért csak elhangzott.

Novák Elődnek adom meg akkor újra a szót, utána pedig – jelzem - Gulyás Dénes és Kiss Attila következik.

Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): A jegyzőkönyv számára szeretném pontosítani, és elnézést kérek, ha esetleg a határozott névelő egy kicsit egybecsúszott valami tudat alatti szándék folytán, azt mondtam, hogy Alföldi Róbert, a Nemzeti Színház igazgatója. Lehet, hogy az „a” betű egy kicsit egybecsúszott még a személynévvel. Másrészt elnök úr figyelmét azért felhívnám arra, hogy most a miniszterjelölt úrnak fogalmaztuk meg a kérdéseket, tehát nem hiszem, hogy elnök úrnak kellene ezekre válaszolni, vagy megvédenie őt, szerintem meg tudja ő védeni magát. Ha most itt érdemben az elnök úr válaszol minden felvetésre... - szerintem majd miniszterjelölt úrnak adjuk meg a szót, ha már csak ilyen kevés lehetőség van.

A harmadik - az „egyebekben” majd ki is kívánok térni rá -, hogy beszéljünk ügyrendről, de azt már most sérelmezem, hogy most például azt is szóvá tette, hogy az ön beszéde közben jelentkezni mertem, tehát erről majd azért beszéljünk, természetesen az „egyebek” között.

ELNÖK: Képviselő úr! Szétverhetjük a miniszteri meghallgatást ilyen stílussal, de én nem tettem szóvá azt, hogy jelentkezett; én azt mondtam, hogy látom, képviselő úr, hogy jelentkezik, és majd meg fogom adni a szót. Minthogy megnyomta a gombot, és elkezdett volna beszélni a beszédem közben, én azt tettem szóvá, képviselő úr, hogy most még én beszélek, és majd meg fogom adni a szót. Lehet, hogy önnek lesznek ügyrendi javaslatok, a parlamenti bizottságban az a szokás, hogy az ülést az elnök vezeti, és az beszél a bizottsági ülésen, akinek az elnök megadja a szót. Kérem, hogy ezt tartsuk be! Ez nem ügyrendi kérdés, ez hárszabályi kérdés, a Hárszabályt pedig szíveskedjenek elolvasni.

Én nem védem meg a miniszter urat, nem is hiszem, hogy a miniszter úr rászorulna az én védememre. Az eddigi életpályám során próbáltam egy pár dolgot megalkotni, de az meg sem közelíti miniszter úr életútját és életművét. Nem hiszem, hogy miniszter úr az én védememre szorulna rá, én pusztán jeleztem azt, hogy próbáljuk meg a bizottsági ülés méltóságát megtartani. Két határozott névelőt hallottam, de lehet, hogy rosszul hallottam, mindegy.

Tisztelettel kérem, hogy akkor Gulyás Dénes tegye fel a kérdését.

GULYÁS DÉNES (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelettel, szeretettel üdvözlöm a tisztelt képviselőtársakat is! Két rövid kérdésem lenne. Elsősorban kiemelném azt, hogy nagyon tetszett, amit ön a kultúra társadalom- és

nemzetmegtartó erejéről mondott. Ez valamennyire, valamilyen mértékben azért irányadó is lehet arra a kérdésre, amit Novák Előd képviselőtársam felvetett.

Két rövid kérdésem volna. Az egyik egy ilyen strukturális, szerkezeti kérdés, hogy ebben a miniszterterületben nem érzi-e veszélyesnek azt, hogy a kultúra egy ilyen miniszterterület összevont területének az egyik ága; amint láttuk, nem nagyon szolgált a kultúra javára, amikor az oktatással egy tárcához került.

A másik kérdésem pedig, ami szintén erősen a kultúrához tartozik, az épített örökségünk, tehát kastélyaink, váraink és mindenféle olyan épített örökségünk fontossága. Önnek mennyire fontos az épített örökségünk, mint a kultúra egy jelentős területe? Ez a két kérdésem volna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss Attila!

KISS ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Kedves Miniszterjelölt Úr! A kulturális decentralizációról sokat hallhattunk mostanában, illetve örömmel hallottam, hogy miniszterjelölt úr is a párbeszéd fontosságát hangsúlyozta a kulturális területen belül, és a vidéki művelődési házak, ifjúsági házak szerepéről is ejtett szót. Miben látja a kulturális decentralizáció lehetőségét? Milyen előnyeit látja ennek a területnek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Engem lenyűgözött miniszterjelölt úr tudományos munkássága, és tényleg a legnagyobb főhajtással lehet csak adózni előtte, de mivel itt egy Kulturális és sajtóbizottság meghallgatásán vagyunk, nyilván Előd is arra gondolt, hogy ebben a tekintetben miniszterjelölt úrnak viszonylag kevesebb a tapasztalata. A sajtó szó itt egyetlenegyszer nem hangzott még el, márpedig Magyarországon egészen elképesztő viszonyok vannak, ami a sajtó általános ügyeit illeti, nevezetesen arra gondolok, hogy adott esetben királycsináló szerepkörben is fel tud tűnni, és fel is tűnik. Az elmúlt időszakban, különösen a kampány során vettük észre azt, hogy egészen elképesztő visszasságokat lehet tapasztalni.

Milyen változásokat lehet tervezni arra nézve, hogy valamiféle, legalább a kampány során törvényi rendszabályozása legyen annak, hogy a sajtó egészen minimális igényeket betartson a kampányban, ami most pontosan velünk kapcsolatban egyáltalán nem valósult meg? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pálffy képviselő úr, Németh képviselő úr, aztán Karácsony alelnök úr, majd képviselő asszony.

PÁLFFY ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Jelölt Úr! Képviselőtársaim! Pörzse Sándor kérdését értelmezni ugyan tudjuk, de válaszra a jelölt úr részéről - hála istennek - nem szorul, a médiatörvény és a sajtótörvény rendezi ezeket a dolgokat, amennyire rendezi. Ez természetesen külön kérdés, és a miniszterterületnek ilyen értelemben semmiféle kompetenciája nincsen, nem is lesz, és ez így is van rendjén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdést nem kíván feltenni a képviselő úr?

PÁLFFY ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen. Egyben felteszem akkor a kérdésemet is. Miniszterjelölt úr említette rektorsága folyamán az informatika súlyának szerepét a SOTE

intézményeiben, majd aztán még egyszer hallottunk a digitális és a multimédiás technológiák alkalmazásáról a kiállítások, múzeumok terén. Ezzel kapcsolatban kérdezem azt, hogy általánosságban véve mit képzelt el az új infokommunikációs technológiák, rendszerek szerepéről a kulturális jövőben.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.
Németh képviselő úré a szó.

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Örömmel hallottam, hogy említette a párbeszéd és az együttműködés fontosságát. Ehhez kapcsolódik a kérdésem, nevezetesen, hogy a kijelölt miniszterelnök úr meghirdette a nemzeti konzultációt; a kérdésem arra vonatkozik, hogy mit fog ez jelenteni a kultúra területén. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Karácsony alelnök úr!

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Képviselőtársaim! Gulyás Dénes kérdését nem ismétlem meg, én is kíváncsi vagyok arra, hogy mit gondol erről miniszterjelölt úr, hogy mennyire lesz képes a kultúra szempontja megjeleníteni egy ilyen óriási minisztérium területén. Őszintén megmondom, hogy bár drukkolok annak, hogy sikerüljön ez a vállalkozás, de egy kicsit félek attól, hogy talán ez mégsem fog sikerülni, hogy ilyen sok, különböző közjogi hagyománnyal bíró területet egy tárcában jól lehessen igazgatni.

De akkor nézzük a dolog jó oldalát. Szeretnék azzal kapcsolatosan feltenni kérdést, hogy miniszterjelölt úr terveiben szerepel-e valami olyan, ami a kultúra tágabb értelemben vett fogalmához tartozóan kihasználja a lehetőségeket ebben a nagy, összevont tárcában. Például említette miniszterjelölt úr - és ez valóban nagyon fontos kérdés - a népességfogyás kérdését, vagy én egy másik dolgot mondanék, a politikai kultúra színvonalát, ami bizonyos szempontból a társadalmi normák problémáját feszegeti. Ha már az egészségügy és a kultúra, illetve a szociálpolitika is egy területen van, akkor joggal merülhet fel a kérdés, hogy milyen, esetleg az oktatásban megjelenő tartalmakat kíván a minisztérium letenni az asztalra, amelyek például a gyerekvállalással kapcsolatos társadalmi szerepfelfogásokat megpróbálják egy kicsit megváltoztatni. Ez azért is érdekes, mert a választási kampányban egy érdekes vita merült fel azzal kapcsolatosan, hogy az óvodáknak milyen társadalmi nemű szerepeket kell továbbítaniuk, és biztos vagyok benne, hogy jelölt úr is ismeri azokat a vizsgálatokat, amelyek azt mondják, hogy éppen a tradicionális társadalmi nemű szerepek, a férfiak kivonulása a háztartási munkából és a gyereknevelésből az egyik legfontosabb akadály a modern társadalomban a gyerekvállalásnak.

Egy másik terület pedig az, hogy tervezi-e a miniszter úr azt, hogy esetleg felkarolja az állampolgári ismeretek oktatásban való megjelenítését, amely a nemzetközi felmérések szerint szintén nagymértékben javítja a demokrácia minőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Csak halkán jelzem, hogy ezeket részben az oktatási bizottság meghallgatásán kellene majd feltenni, hiszen miniszter úr abban az igen nehéz helyzetben van különben, hogy öt bizottsági meghallgatáson fog részt venni, és ha lehet, ne terheljük oktatási kérdésekkel. Képviselőtársaim, ahogy most Halász képviselőtársam is itt van, tanácskozási joggal részt vehetnek bármelyik bizottság ülésén. Az oktatási bizottság ülésén ezeket a kérdéseket meg lehet fogalmazni, és miniszterjelölt úr bizonyára válaszolni is fog rá. Én csak szeretném jelezni, hogy maradjunk a tárgynál, nem vitatva a kérdések fontosságát. Köszönöm.

Menczer Erzsébet képviselő asszony! *(Többen jelentkeznek.)* Jegyzem a jelentkezéseket, képviselőtársaim!

MENCZER ERZSÉBET (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Bizottság! Tavaly megjelent a Fidesz alapvetése „Minőség a kultúrában” címmel. Ön a beszédében utalt a minőségre. Tisztelettel kérdezem, hogy önnek mit jelent a minőség.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Gyimesi Endre képviselőtársam, parancsoljon!

DR. GYIMESI ENDRE (Fidesz): Duplán földiként is nagy tisztelettel köszöntöm a miniszterjelölt urat! Édesapját jól ismertem, és nagyon tiszteltem. Zala nagyon sok nagyszerű miniszter adott a hazának: Deák Ferencet, Csány Lászlót és az ön székében Wlassics Gyulát, Keresztury Dezsőt és másokat. Kívánom, hogy ugyanilyen legyen a miniszteri pályafutása!

Ami engem igazából izgat, az a közgyűjtemények helyzete és sorsa. Azt szeretném megkérdezni a miniszter úrtól, hogyan látja jelenleg az országos közgyűjtemények helyzetét, és hogyan látja a közeli jövőjét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lukács Lászlónak adom meg a szót.

LUKÁCS LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Örökzöld témában szeretném kikérni a véleményét: az állam szerepe a kultúra támogatásában. Évek óta halljuk, látjuk a szocialista kultúrminiszterektől, hogy hogyan gondolták a magántőke szerepét a kultúra finanszírozásában, persze ebből általában az állami támogatások megvonása vagy jelentős csökkentése következett, esetleg a filmes és a színházi intézményeknél történt adókedvezmény. Én azt gondolom, hogy nagy szükség volna, valóban az állami támogatások újragondolására. Kérdezem, hogy hogyan látja ezt a problémát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Karvalics Ottónak adom meg a szót.

KARVALICS OTTÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Miniszterjelölt Úr! Végighallgatva az ön beszámolóját, sok mindent megtudtam, amit az írásból nem. Végighallgatva a kérdéseket, egy kicsit általánosabb kérdést teszek fel, mert úgy gondolom, ez a legfontosabb most pillanatnyilag, a célok eldöntése. Megkérdezném öntől, hogy mi a kultúrpolitika legfontosabb feladata a következő ciklusban, kell-e változtatni az eddig vitt célokon és az irányokon. Ezt ön hogy látja? Mit gondol arról, amit a kultúra eddig szolgált? Vagy ezen kívül is vannak más céljai, feladatai? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Puskás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. PUSKÁS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Bevezetőjében többször is utalt a könyvtárakra és azok szerepére. Én azt gondolom, mindannyian érzékeljük, hogy a könyvtárak jelentősége, szerepe változik. Azt szeretném megtudni, hogy milyen fejlesztési lehetőségeket lát ezen a területen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Csaba, parancsoljon!

SZABÓ CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Volt szó a beszédében a szervezőerőről a kultúrával kapcsolatosan. Én is arra kérdeznék rá, hogy lát-e lehetőséget arra, hogy a kultúra támogatása, mint egy erősítő erőforrás, a gazdaság támogatásában is látszódjon az emberek számára. A legfontosabb, hogy a kulturális gazdaságot erőforrásként láthassák az emberek is, tehát nemcsak a szakmabeliek és nyilván a politikusok, hanem az emberek, a magyar polgárok is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Novák Elődnek adom meg újra a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Igyekeztem visszafogni magam, csak a Nemzeti Színházzal kapcsolatban fogalmaztam meg egy kérdést, de szeretném, ha igenis, válaszolna miniszterjelölt úr Pörzse képviselőtársam kérdésére. Pálffy alelnök úrral vitába szállnék: igenis, idetartozik a médiaügy, nemcsak azért, mert Kulturális és sajtóbizottság vagyunk, hanem azért, mert szerintem miniszterjelölt úr feladatkörébe tartozik, konkrétan például tudjuk, hogy a lapnyilvántartás intézményszerűen is mindig a Kulturális Minisztériumhoz tartozott az elmúlt időszakban, tehát szerintem idetartozik. Én örömmel vennék néhány szót a média megítéléséről, a médiapolitikáról.

ELNÖK: Képviselőtársam, engedje meg, hogy akkor Pálffy képviselőtársamat egy kicsit megtámogassam. A lapnyilvántartás egy adminisztratív dolog: a Kulturális Minisztérium adta ki a lapnyilvántartási engedélyeket, most már a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal adja ki. Ez egy pusztán adminisztratív kérdés, hiszen mérlegelési jogköre csak nagyon speciális esetekben van a hatóságnak, különben formális, és ki kell adni egy lapbejegyzés engedélyét – ez az egyik.

A másik: a médiaügyek – tetszik, nem tetszik - nem a miniszter úrhoz tartoznak, ágazatilag sem miniszter úrhoz tartoznak, a médiaügyekre majd külön albizottságot fogunk létrehozni. A médiatörvény egy kétharmados törvény, a parlament hatásköre lesz majd ezzel foglalkozni, és ezt módosítani. Bizottságunk fogja meghallgatni a közmédia vezetőkét, illetve az ORTT beszámolóját, de ágazati szempontból nem a miniszter úr feladata ezzel foglalkozni. Én tudom, hogy ezt nehéz elfogadni, de ez így van. A bizottságnak az elmúlt húsz évben soha nem volt olyan miniszteri meghallgatása – meg kell nézni a miniszteri meghallgatások jegyzőkönyveit, a www.parlament.hu oldalon ezek olvashatók -, hogy a miniszter beszámolt volna, mondjuk, a médiahelyzetről, a médiapolitikáról.

Kérem tehát, hogy tartsuk be a formásokat meg a szabályokat! Nem ennek a meghallgatásnak a tárgya a magyar média helyzete. Egyébként elfogadom azt, amit képviselő urak mondanak, fontos, fogunk vele foglalkozni, nagyon sok kérdéssel. Azt hiszem, hogy egész komoly fegyvertár áll rendelkezésünkre a tekintetben, hogy amikor majd a közmédia vezetőkét fogjuk meghallgatni, mindazokat a problémákat, amelyeket önök is felvetnek, terítékre tegyük, megvitassuk. Mind a magán elektronikus médiumok, mind a közmédia tekintetében nagyon sok probléma van. Nyilvánvalóan - mint ahogy azt a Fidesz jelezte is - ezt a törvényt, a kétharmados médiatörvényt az elkövetkezendő négy évben módosítanunk kell, vagy ha lehet, akkor új törvényt elfogadni, de ez nem ennek a meghallgatásnak a tárgya. Ettől függetlenül, ha miniszter úr akar, beszél róla, ha nem akar, nem beszél róla.

Gyimesi képviselő úr, parancsoljon!

DR. GYIMESI ENDRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. A megyei jogú városok és a megyei önkormányzatok a legnagyobb intézményfenntartók, ugyanakkor az önkormányzatok sanyarú helyzetét valamennyien ismerjük: egyre kevesebb az állami támogatás, egyre nehezebben élnek. Hogyan látja miniszter úr a művelődési házak jövőjét ez

ügyben, és ami talán még jobban izgat, a pótolhatatlan közgyűjtemények, mint a levéltárak és a múzeumok jövőjét a megyei szervezetben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem képviselőtársaimat, van-e még kérdésük. *(Nincs jelentkező.)* Akkor tisztelettel megadom a reagálás lehetőségét miniszterjelölt úrnak. Kérem, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre!

Dr. Réthelyi Miklós válaszai, reflexiói

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt: Nagyon köszönöm a képviselő asszony és a képviselő urak kérdéseit. Sorrendben haladva: a Nemzeti Színházból a fővárosban egy van, és az országban is egy van, tehát én a jelentőségét és a súlyát az intézménynek adnám meg. A Nemzeti Színháznak mindig van egy igazgatója; most Alföldi Róbert az igazgatója. Határidőt nem tudnék most mondani, de mindenféleképpen nemcsak a Nemzeti Színházat, hanem a vezető kulturális intézményeink elmúlt években történt tevékenységét, az igazgatók kinevezésének módját, annak az intézménynek, a munkának a szakmai súlyát, a vezető emberi oldalát mindenféleképpen végig kell nézni. Nem a Nemzeti Színház lesz az egyetlen, amelyik ebbe a sávba belekerül majd; lehet, hogy hangsúlyozottan kerül bele a Nemzeti Színház, de határidőt semmiképpen nem tudnék most mondani, és nem szívesen mondanám, de abban teljesen egyetértek képviselőtársammal, hogy az ügy fontos - bocsánat, képviselő úrral.

Mandur László képviselő úr első kérdésére akkor most ezek szerint nem kell válaszolnom. A másik: a kulturális tárca az elmúlt kormányzatok során hol együtt volt valamivel, hol külön volt, hol önállóan. Azzal, hogy most a Nemzeti Erőforrás Minisztériumba került, azt hiszem, hogy ott van, ahol talán a legjobban ki tudja fejteni szinergizmusban, tehát a többi ágazatával együttműködésben a tevékenységét. Én nagyon szeretném a minisztériumot úgy vezetni, irányítani, hogy a tárcák egymást ne zavarják, a tárcák között csak együttműködés legyen. Nyilván lesznek viták is, tehát teljesen ideális helyzetet nem lehet elképzelni, de azzal, hogy itt az egészségügy, az oktatás, a szociális kérdések, a sport mellé bekerült a kultúra, én azt hiszem, hogy inkább egy magasabb szintre került, és ezekkel a tényleg nemzet fontosságú tárcákkal egyforma szintre került, ahogy azt az expozémban, a beszámolómban elmondtam, az ország jelen életében, történetében viszont kiemelkedő jelentősége van. Gondolom, és biztos vagyok benne, hogy ezt átérzik az ágazat vezetői, vezetője és a munkatársai, és én ennek mindig pártolója leszek. A kultúra az egy összefogó dolog, kisugárzásának érvényesülni kell az egészségügyben, az oktatásban, a sportban is; a fair play például azt hiszem, ez a kultúra része lehet.

A kulturális programok: én úgy tudom, hogy az országimázs foglalkozik elsősorban az európai elnökség idején az ország kulturális bemutatásával. Nyilvánvalóan ott lesz a kulturális ágazat képviselője is ebben a munkában, de hogy hogyan osztoznak a munkán, ezt nem tudnám most megmondani. A Márai-program súlya pedig nyilvánvalóan jelentős; hogy hogyan fog működni a következő hónapokban, azt meg kell néznünk, és utána kell kérdeznünk annak, hogy a jelenlegi helyzet hogyan áll, és ezen kell-e változtatni ahhoz, hogy a program, tehát a könyvtámogató rendszer elérje a célját.

Gulyás Dénes szintén a kultúra önállósága felől kérdezett. Ezt szerettem volna mondani, hogy én azon leszek, hogy ez meg is jelenjen, tehát ez ne egy személyes vélemény legyen, hanem a minisztérium működésében ne forduljon elő a prioritás kérdése. Nagyon nehéz lenne bármelyik ágazatra azt mondani, hogy fontosabb, mint a másik. Még egyszer mondom, minden nemzet fontosságú, és a nemzetépítés, a jövőnk szempontjából alapvetően fontos ágazat itt van nálunk - az emberek megszületnek, élnek, tanulnak, okosodnak, megbetegszenek, megöregszenek -, és az ember értékének a súlyának megfelelően kell ezt a

kérdést szolgálnia tulajdonképpen mindegyik ágazat munkatársainak. Az épített kulturális örökség nagyon fontos, hangsúlyozva, hogy ennek egy része ráadásul a határainkon kívül van, tehát itt rangsorolni kell nyilván, és a szakmának kell megmondani, beleértve persze a helyhatóságokat is. Nyilván egy helységnek a saját vára, várromja vagy kastélya fontosabb, de én úgy gondolom, hogy meg lehet találni azt az értékrendet, és a támogatásokat úgy lehet mellérendelni, hogy a pusztulást meg tudjuk akadályozni, illetve rekonstrukciós programokat tudunk indítani úgy, hogy ezek a rekonstruált épített értékeink közhasználatba kerüljenek, aztán kiállítóhelyként vonzzák oda az embereket, és annak a környéknek, annak a helynek legyenek a zászlójjára írható, kiemelkedő akár turisztikai létesítményei, értékei.

A kulturális decentralizációt kérdezte Kiss Attila képviselő úr - ez nagyon fontos. Magyarországnak egyáltalán a geográfiája nagyon aránytalan, mert egy kétmillió főváros mellett van egy nyolcmillió vidék, és a második város és Budapest lakosainak a létszáma között már egy hatalmas nagy lépcső, nagyságrendi különbség van. Persze vannak, Pécs, Debrecen, Szeged, Győr nyilván ott vannak ezen a környéken, de azt hiszem, hogy azok helységek, amelyeket a decentralizációval képviselni kell, még kisebbek, tehát egészen azokig a településekig lemenve, amelyek most elvesztették már a postájukat, elvesztették már az orvosukat, talán még iskolájuk van, de annak is dűledeznek a falai. A kultúrán keresztül és a kultúrának és az oktatásnak ezen a szintjén, teljes összekapcsoltsága révén kell mind az oktatáspolitikát, mind pedig a kulturális politikát nagyon célirányosan arra vinni, hogy a vidék megtartó ereje megmaradjon művelődési házakban, könyvtárakban, illetve az épített örökség karbantartásával vonzóvá, látványosá, élménnyé tenni egy-egy kisebb települést vagy a környékét is. Azt hiszem, hogy ez a decentralizáció éppen a magyar helyzet következtében egy alapvető feltétel kell, hogy legyen mindenfajta stratégiánál, forráselosztásnál, józanul mérlegelve, és nem egy-két évben, hanem hosszabb távban gondolkodva. Talán nem szólnék a sajtóval kapcsolatban, elnök úr felhatalmazott. Valóban nem látom a minisztériumban azt a területet, ahol nekem ezért felelősséget kellene vállalnom, legalábbis eddig nem futottam bele, és valószínűleg nem is fogok belefutni.

Az információ szerepe Pálffy István képviselő úr, alelnök úr kérdése volt. Ha visszatérhetnék az előterjesztésemhez, az informatika egységekben gondolkodik. Azoknál a klinikáknál – egy kicsit visszamenve a múltamra -, ahol megszámlálható valami van, tehát a fogorvosoknál például, ahol a fogak egyenként ott vannak, vagy a sebészeknél, ahol a betegek, a műtétek egyenként ott vannak, ott nagy örömmel fogadták az informatikát, és az egész gondolkodásuk rögtön ráállt a digitális ügykezelésre, nyilvántartásra, tervezésre. Ez az orvosi specialitás, hogy ahol viszont folyamatok vannak, ott nagyon nehezen lehetett digitálisan értelmezni valamit, és ezt azoknak meg kellett tanulni. Azt hiszem, hogy itt a kulturális területen megvannak mind a digitalizálható tételek, ugyanakkor a folyamatokat is figyelembe kell azért venni, és nagyon nagy szükség van arra, hogy az információ digitális formában is megjelenjen.

Természetesen két – mondjuk - veszélyt is látni kell, és ezeket is előtérbe kell hozni, és figyelni kell rá. Az egyik az, hogy a magányos internetezés vagy a képernyőhöz való rögzítettség ellen próbáljunk ésszerű programokkal fellépni, főleg azt figyelembe véve, hogy néhány tíz évvel ezelőtt a gyerekek hány órát ültek a képernyő előtt, és most hány órát ülnek a komputer képernyője előtt. Ennek megvan a hasznos időtöltés jellege, de ez átsapthat egy atomizált, és a társasággal közösséget nem vállaló viselkedésbe. Ez nem lenne a cél. A másik pedig az olvasásnak mégis a megmaradása, tehát a könyvek olvasása - szemben a képi és a hangeffektusokkal - illusztrált mondanivaló. A digitális programoknál ez a veszély is fennáll, és ezt az egyensúlyt is biztosítani kell. Itt nyilván a pedagógiával és a nyomtatottkönyvkultúra fenntartásával kell próbálnunk az egyensúlyt megteremteni, ami azt hiszem, hogy megteremthetővé is válik.

Németh Zoltán a nemzeti konzultáció után érdeklődött. A nemzeti konzultáció, mint ahogy eddig már két formális nemzeti konzultáció is megtörtént, az érdekeltek összefogása, és az érdekeltektől való véleménykérdésnek az agorája, a története. Ilyen értelemben a kultúra... Csak azt mondom, amit az elején kezdtem, hogy a kultúra teremtőivel, a kultúra felhasználóival, a kultúra közvetítőivel, tehát nagyon széles körűen és nagyon érzékeny résztvevőkkel kell ezeknek a konzultációknak történniük, amelyek, ha nem is a miniszterelnök úr által megszervezett, központi és egyedi események, de akkor is ez folyamatosan történjen, mert itt a láncolatnak működnie kell. A kultúrának el kell jutni oda, ahol a hatását kifejti, és a visszajelzéseknek is meg kell érkezni. Én úgy képzelem tehát, hogy a kulturális tér szereplőit - összegyűjthetjük itt a résztvevőket -, tehát a központi költségvetési szerveket, az önkormányzatokat, a köztisztviselőket, a nonprofit, for-profit gazdasági társulásokat, az egyházakat, civil szervezeteket, tehát bőven van kit leültetni egy ilyen, a kultúra központi kérdéseiről vagy egy-egy terület nagyon specifikus kérdéseiről történő konzultáció során.

Karácsony Gergely az együttműködést kérdezte a tárcában. Az együttműködésnek számtalan lehetősége van: ha csak a múzeumpedagógiát nézem, a gyerekeket, diákokat bevonni a múzeumok életébe. A napokban a rádióban hallottam, hogy az Operaház gyerekprogramokat szervez olyan formában, hogy eltűnt a karmester pálcája, és keressük meg, tehát számtalan lehetőség van a csúcson lévő intézmények kezében, hogy egy jó pedagógiával felépített alkalmat szerezzenek azoknak a gyerekeknek, akik számára ez egy életre szóló emlék marad. Ez az oktatással kapcsolatos. A szociális kérdésekben a hátrányos helyzetűek és a kultúra összekapcsolása is nyilván egy külön speciális kérdés lesz, de ott még inkább szükség van arra, hogy azt az élet által megteremtett hátrányt mindenféleképpen próbáljuk kárpótolni, és a művészeteknek ebben biztos, hogy komoly súlya lehet. Ott voltam Philadelphiában a múzeumban - ahol egy harang volt, ami egy ereklye a városban, és azt egy körülvevő, zárt helyen tartják -, amikor odajött egy mozgássérült, vak látogató, egy lány, és őt beengedték oda, és megtapogathatta, tehát tapinthatta, tehát számos ilyen lehetőség van. A Mátyás-templom mellett is ott van a Mátyás-templom makettje, amit az unokáimmal végigtapogattam, amikor ott voltunk, hogy ismerjék fel, hogy most a templom melyik részén vannak, tehát az egy mindennapos feladat lesz a minisztériumban, hogy a kultúra segítse az inkább szakmai irányultságú tárcákat.

Hogy a férfiak miért nem vesznek részt az otthoni munkában, ezt nem hiszem, hogy az óvodákból hozzák, és számosan részt vesznek, nem akarok én is jó példával elől járni; talán most, ezekben a napokban már nem. Azt hiszem, hogy ez a kérdés a családra való nevelés, az otthonteremtésre való nevelés kérdése kell, hogy legyen. Azért óvodában annak, hogy hogyan alakul ki a férfi és a női nem valamennyiünkben, megvan a maga biológiája, és ez nagyon határozottan determinált biológiailag is; ez csak egy dolog, mert ehhez jön a pszichológiai, társadalmi, a nevelési nem, a kérdés tehát nagyon komplikált. Az indulása eléggé egyértelmű, és ebben azt hiszem, hogy messzemenően meg kell őrizni a női és a férfi identitást - én ezt vallom - ahhoz, hogy a kettő utána egymást teljes mértékben segíteni tudja, és kiegészítse.

Állampolgári ismeretekre biztos, hogy szükség van, olyan formában, hogy a szavazó polgárok, fiatalok tudják, hogy miről van szó - azt hiszem, hogy erről is szó van ebben az állampolgári ismeretekben -, de a közösségi életben való részvétel, tehát minden olyan ismeret alapvetéseit tanítani kell, amely a fiatalokat elhelyezi kisebb-nagyobb közösségekben, és végül a nemzet közösségében. Mi a minőség? - kérdezte Menczer Erzsébet. Ez egy nagyon nehéz kérdés. Talán azt tudnám mondani, ha mondjuk a kultúrára gondolok, hogy ami egy gondot megold, vagy egy helyzetben segít az örömben, az emóciókat... - most a kultúra termékeire, megjelenésére gondolok. Ha nekem ilyen, olyan, amolyan munkahelyi, egzisztenciális gondom van, és ahhoz a kultúrából egy olyan támogatást kapok, ami vagy

továbbgondolkozgat, esetleg megoldásra vezet, vagy megmutatja azt, hogy kihez kell fordulnom ahhoz, hogy segítséget kapjak, azt egy jó minőségű terméknek tartanám, tehát valahol a segítség felé, az emberek problémáinak a megoldása felé adjon lehetőséget. Természetesen a szórakoztatás is lehet egy helyzet megoldása. (Gyutai Csaba az ülésterembe érkezik.)

Közgyűjtemények helyzete. A közgyűjteményeknél -elnök úr már említette - kettősség, hogy most tudományos műhely legyen, vagy pedig kiszolgálja a közönséget. Én is azt hiszem, hogy egy közgyűjtemény egy tudományos központja annak a helységnek, ahol van, tehát ahhoz a gyűjtőmunkához, amelyiknek az a központja, a tudományosságot egyszerűen nem lehet nem figyelembe venni, mert akkor a gyűjtőmunka válik értéktelenné. Az pedig, hogy ezt hogyan jeleníti meg, egy állandó versenyhelyzet, mert másképpen lehetett berendezni 40 évvel ezelőtt a Balaton Múzeumot, és másképp kell ma. Azt hiszem, hogy a megjelenítésnek egy nagyon komoly nevelő hatása is van. Azt hiszem, a közgyűjteményeknek nemcsak követniük kell a trendet, hanem egyszerűen előre felé kell mutatni, hogy a látványtechnológiához és az élményhez melyek azok a polgári, de mégis a jövőre mutató megoldások, amelyeket egy közgyűjtemény fel tud mutatni ezen a téren.

Könyvtárak: a kultúra támogatása, a magántőke szerepe Lukács László kérdése volt. A mecenatúrát nyilvánvalóan nem nekünk kell kitalálnunk, a mecenatúrára nagyon nagy szüksége van a kultúrának, a közgyűjteményeknek. Az elmúlt húsz év jövedelemkülönbségei, amire az ember néha csillagászati arányokat lát, már elvárná azoktól, akik több pénzt tudtak félretenni az elmúlt évek során, mint az átlag lakosság, hogy a kultúrát komolyan támogassák. Ennek megvan a személyre szóló része, ez egy önkéntes alap lesz nyilván, de ami a kormány oldaláról kell, az egy olyan adópolitika hangsúlyozása, amely ezt lehetővé teszi, mert sajnos a személyi jövedelemadónkból sem tudunk már szinte semmit se leírni, tehát ez kis tételekben, nagy tételekben, vagy kis és közepes tételekben egyaránt szükséges lesz. Vannak olyan kezdeményezések, és most is megvan a lehetőség, hogy a színházakat támogató gazdasági társaságok, szervezetek adó-visszatérítést kérjenek, a filmmel kapcsolatban is. Ezt meg kell nézni, és ennek reális kiszélesítése és propagálása is a kormányra, illetve a civil szervezetekre marad majd. A magántámogatásra biztosan szükség van, és nagyobb arányban lenne szükség, mint ami most van, de ez nem jelenti azt, hogy az állam átadhatja, tehát az a fajta taktika, hogy van egy állami támogatás, abból visszaveszek ennyit, azzal, hogy tessenek bevételben teljesíteni, csak nagyon indokolt esetben lehetséges, krízishelyzetekben talán.

Puskás Imre kérdezte a könyvtárak helyzetét. A könyvtáraknál nyilván abban az átmenetben vagyunk most, hogy a digitálisan elérhető, tehát az e-könyvek és a guttenbergi könyvek egymás mellett vannak. Mind a kettőre figyelni kell, tehát azt hiszem, ez egy olyan terület, ahol a hagyományok és a modernitás egymás mellett kell, hogy létezzen. Ahhoz, hogy a magyar nyelv legyen továbbra is anyanyelvünk, én nagyon nagy súlyt helyeznék a nyomtatott könyvekre, de ez már inkább generációs kérdés, és nehéz a jövőbe látni, de azt hiszem, hogy nem védünk rossz álláspontot akkor, ha a nyomtatott könyv formát is ott tartjuk még a polcokon, a következő generáció számára előkészítve.

Szabó Csaba kérdezte, hogy a gazdaságot hogyan erősíti a kultúra. Én úgy látom, hogy a legnyilvánvalóbb a turisztika, a turizmus, amelynek előnyei nem ennél a tárcánál csapódnak le, de mindenféleképpen arról kell majd tárgyalásokat indítani, hogy a turisztikai bevételek a kulturális örökségvédelem és a közgyűjtemények gyarapítását is szolgálják. Lehet, hogy ez nem egy nagyon komoly tétel, de ha egy kulturált viselkedésben a rongálás kisebb lesz, tehát nem törnek be villamosmegálló-üvegablakokat hetente, és azokat nem kell állandóan pótolni, ami nyilván pénzbe kerül, az már egy kulturált viselkedés javára írható gazdasági előny, tehát egy el nem szenvedett hátrány is. Azt hiszem, hogy bőven van az országban is kinek-kinek a tapasztalatai között, hogy mi mindent kellene megelőzni azzal, hogy ne kelljen újabb és újabb javításokra ismételt és ismételt pénzt kiadni, amik teljesen értelmetlennek látszó dolgok.

Megyei jogú városok, művelődési házak, levéltárak, múzeumok. Szó volt már a közgyűjteményekről. A levéltárakra visszatérnék annyiban, hogy a levéltáraknak, túlmenően a kulturális örökség funkcióján, ezt szakértők nyilván tudják, egy nagyon komoly jogbiztonsági szerepük is van, tehát a levéltári anyag megőrzése, a levéltári anyag digitalizálása, a levéltári anyag tárolása, raktározása itt abszolút fontos feladatként jön elő. A külföldön lévő levéltári anyagoknak, a magyar vonatkozású anyagnak a magyar történetben, a magyar múltban való elhelyezése, bevonása alapvetően fontos feladat. Itt nem szabad a levéltárakat egyenként hagyni - az egyházi levéltárak egy újabb leágazása vagy egy oldalhajtása ennek -, egy áttekintett, és természetesen a levéltárak integritását megtartó, de egy mindenhol, minden elérhető formában való a levéltári anyag összerendezettségének egy nemzeti kérdésnek kell lennie. Azt hiszem, hogy ezek voltak a kérdések, illetve ezek voltak a válaszaim.

Az elnök összefoglaló gondolatai

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr kimerítő válaszait. Ha megengedik, akkor néhány szóban én is összefoglalnám a dolgokat. Nagyon örülök annak, hogy miniszter úr ilyen részletesen kitért a decentralizáció problémájára. Én azt hiszem, hogy megnyugtató választ kapott Kiss Attila képviselőtársam, aki nemcsak képviselő, hanem Hajdúböszörmény polgármestere is. Én személy szerint egy olyan választókerület egyéni képviselője vagyok, ahol mind a huszonhárom település, amelyet képviselek, tízezer fő alatti település, úgyhogy átérzem azokat a problémákat, amelyekre miniszterjelölt úr kitért a posták, művelődési házak, orvosi rendelők ügyében. Nap mint nap tapasztalom a választópolgárok között járva - teljesen mindegy, hogy Adonyban, Perkátán, Beloiannisban vagyok valamilyen rendezvényen, programon -, hogy bizony, a mindennapi élet alapkérdései azok, amelyeket miniszterjelölt úr is érintett. Én nagyon bízom abban, hogy mind a kormányzat, mind a szaktárca különösen oda fog figyelni a kistélepülések életére, a kistélepülések problémáira, és arra az alkotmányos alapjogunkra, hogy a kulturális javakból azonos mértékben tudjunk részesedni, nyilvánvalóan a feltételeket, a körülményeket figyelembe véve.

Azt hiszem, hogy a finanszírozási szerkezet is átalakításra szorul néhány területen, éppen a kulturális decentralizáció jegyében; én bízom abban, hogy a minisztérium ebben is lépéseket fog tenni. A nemzeti konzultációval kapcsolatban megnyugtató volt miniszterjelölt úr válasza. Különösen örülök annak, hogy nemcsak a civil szervezeteket emelte ki, hanem az egyházakat is. Az elmúlt éveknek azt a politikáját, amely az egyházi örökségvédelem és az egyházi kulturális intézmények finanszírozását háttérbe szorította, vissza kell fordítani, éppen annak jegyében is, amit miniszterjelölt úr mondott, hogy a turizmus szoros kapcsolatban van az örökségvédelemmel. Vannak olyan településeink, ahol számottevő épített örökség egyházi örökség - templomok és egyéb más egyházi ingatlanok -, úgyhogy nagyon örülök annak, hogy erre is kitért a válaszában.

A közgyűjtemények ügyében is, azt hiszem, hogy megnyugtató válaszokat kaphattunk. Talán két problémára szeretném még felhívni a figyelmet, egyrészt a levéltárakkal kapcsolatban. Amit elmondott, az valóban így van, nagyon fontos - Gyimesi képviselőtársam bólogat is, hiszen ő sokáig volt levéltár-igazgató, nagyon jól ismeri ezt a területet -, a levéltáraknál meg kell oldani a bevételszerzési lehetőséget is. Én szeretném majd kérni miniszterjelölt urat, hogy miniszterként is figyeljenek oda erre a problémára, hogy önálló forráshoz juthassanak, mint más közművelődési intézmények. Annak is örülök, hogy a megyei intézményrendszerrel ilyen részletesen beszélt. Különösen fontosnak tartjuk a múzeumok sorsának rendezését - a régészeti feltárások ügyére gondolok elsődlegesen. Bízom benne, hogy a megyei múzeumok sorsát rendezni fogja a kormányzat, és a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat ügyét is annak megfelelően fogják átalakítani, hogy a régészeti feltárás joga visszakerüljön a megyei múzeumokhoz.

A magánmecenatúra kérdésében is fontos válaszokat kaphattunk; én bízom benne, hogy képviselőtársaimat is megnyugtatta miniszterjelölt úr válasza. Részben összefügg a probléma mindazzal, amit Karácsony Gergely alelnök úr megfogalmazott a politikai kultúra tekintetében, hiszen a magánmecenatúra kérdése részben jogalkotási kérdés, részben pedig politikai kultúra kérdése. Azt hiszem, hogy miniszterjelölt úr személye, életútja és tudományos tekintélye is garancia és lehetőség lehet a tekintetben, hogy a magánmecenatúra területén a politikai kultúrában is előrébb lépünk, arra rávéve nagy magyar vállalkozókat, hogy példát mutatva, a magyar kultúra ügyéért áldozzanak többet, mint amennyit eddig áldoztak.

A könyvtárak kérdésében én azt hiszem, hogy nagyon fontos, hogy miniszterjelölt úr egyrészt kiemelte a hagyományos könyvkultúra megőrzését, megvédését. Itt azért arra is kell gondolnunk, hogy egy bizonyítottan időtálló médiumról van szó, mint adathordozóról: a papírról. A magyar tudományos élet szempontjából meghatározó jelentőségű, hogy bizonyos dolgok továbbra is megjelenjenek papír alapon is, de annak is örülök, hogy előremutatóan az e-könyveket is kiemelte, hiszen tudjuk, hogy ez a jövő, és egy korszerű polgári kormányzás nem hagyhatja figyelmen kívül azokat a digitális technológiai változásokat, amelyekre Pálffy alelnök úr, képviselőtársam is rákérdezt. Ennek szellemében bízunk abban, ahogy miniszterjelölt úr jelezte is, hogy a Márai-program átalakítása megtörténhet.

Zárásként talán annyit, hogy nagyon köszönjük azt, hogy miniszterjelölt úr a turisztika és az örökségvédelem kapcsolatát ilyen hangsúlyosan jelenítette meg a válaszában, hiszen valóban meghatározó jelentőségű. El kell érni az elkövetkezendő években, hogy a turisztikai bevételekből minél több forrást lehessen visszafordítani a kulturális ágazatba, hiszen az a jövedelemtermelő képesség, ami a turisztikában megjelenik, arra a kulturális kínálatra és arra az épített örökségre alapozódik, amelyet egyébként szakmailag ez a tárca fog irányítani, úgyhogy ebből a szempontból is reménykeltő és biztató válaszokat kaptunk. Még egyszer megköszönöm egyrészt képviselőtársaim felkészülését, a kérdéseiket, és köszönettel vettem és vettük miniszterjelölt úr válaszait.

Határozathozatal

Ezek után kérem, hogy szavazzunk! Képviselőtársaimat kérdezem, hogy miniszterjelölt úr kinevezését támogatják-e; aki igen, az kérem, kézfeltartással jelezze. *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellene? *(Nincs jelentkező.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megállapítom tehát, hogy 12 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett a Kulturális és sajtóbizottság dr. Réthelyi Miklós miniszterjelölt úr kinevezését támogatja.

Köszönöm szépen miniszterjelölt úr részvételét az ülésünkön. Gondolom, más elfoglaltsága van, készülni kell a kormányzati munkára, úgyhogy ha távoznia kell, akkor nem tartjuk vissza. Természetesen a jövőben sokszor fogunk önnel találkozni, máskor is nagy szeretettel és tisztelettel várjuk a bizottság ülésein.

DR. RÉTHELYI MIKLÓS nemzeti erőforrás miniszterjelölt: Köszönöm szépen elnök úrnak, a képviselő asszonynak és a képviselő uraknak ezt az elmúlt másfél órát, és ígérhetem, hogy ami itt elhangzott, az a jövőben mindenféleképpen a munkánk fő vonalát fogja meghatározni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Egy pár másodperces technikai átállás, amíg vendégeink távoznak. Én a – nevezük úgy – karzaton ülő vendégeket persze marasztalom, hogy nyugodtan maradjanak körünkben.

A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló törvényben meghatározott pályázati eljárás országgyűlési ellenőrzését szolgáló eseti bizottság felállításáról szóló határozati javaslat

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2. napirendi pont következik. Nem látom a teremben a napirend előterjesztőjét; dr. Cser-Palkovics András jelezte nekem, hogy bizottsági ülésük van, és valószínűleg nem ér véget addigra, mire mi a miniszteri meghallgatással végzünk, úgyhogy nélkülük tartjuk meg a napirend tárgyalását. Szeretném röviden ismertetni az előterjesztés lényegét.

A 2. napirendi pontunkban a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvényben meghatározott pályázati eljárás országgyűlési ellenőrzését szolgáló eseti bizottság felállításáról kell döntenünk. Ez egy tulajdonképpen formális, technikai jellegű döntés, az előző ciklusban is működött az eseti bizottság. Ez az eseti bizottság tulajdonképpen a digitális átállás szabályairól szóló törvényben meghatározott pályázati eljárás országgyűlési ellenőrzését hivatott elvégezni. Gondolom, az anyagot mindenki megnézte, elolvasta a holnapon, erről különösebben többet nem is akarok mondani, mert még egyszer mondom, hogy pusztán formális, technikai dolog.

Megkérdem, hogy van-e valaki, aki ehhez hozzá kíván szólni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Annyiban szeretnék ehhez a dologhoz hozzászólni, mert ez természetesen összefügg azzal a törvénnyel, amit ön is említett, hogy én nem fogom támogatni a tárgysorozatba-vételt, mert én mást fogok javasolni az előterjesztőknek. Megmondom, hogy miért, hogy érthető legyen mindenki számára: az a törvény ugyanis, amihez ez a bizottság kapcsolódik, és a törvény által létrejött valamikor... Nyilván az új ciklusban logikusnak tűnik, hogy egy technikai kérdéstről beszélünk, de a digitális átállással kapcsolatos szabályozásnak az volt akkor a célja, és az akkori bizottság jogosítványait illetően is az volt a cél, hogy az akkori ellenzék kapjon olyan lehetőséget - ugyanis a pályázat kiírásához kapcsolódik ez a bizottság, mint látszik -, hogy érdemben tehesse meg azt, hogy ha a pályázati kiírás, amit az NHH fog előterjesztetni, kifogásokat emel, vagy problémája van, akkor vissza tudjon kerülni átdolgozásra, meghatározott rendszerben természetesen.

Az akkori arányokat figyelembe véve az egyharmados arány teljesen logikusnak tűnt, hiszen akkor az ellenzék bírt akkora szereppel, hogy az egyharmad valóban lehetőséget adott erre a mozgástérre. Ennek tartalmi okai vannak természetesen, meg politikai is, hogy ellenzék részvétele nélkül ne lehessen csak úgy átvinni, úgymond, kormányzati akaratot, hiszen az NHH egy kormányzati irányítás alatt lévő intézmény. Megváltoztak az arányok, és én ezért fogom kérni az előterjesztőket, hogy ezt az országgyűlési határozati javaslatot vonják vissza. Arra szeretném őket biztatni, hogy ezt az elvet, amit annak idején mindenki elfogadott - és az akkori kormányzati többség kényszer nélkül, de megadta a jogosítványt az akkori ellenzéknek erre a beleszólási lehetőségre -, még egyszer gondoljuk át, és a törvény módosításával együtt hozzuk vissza ezt a határozati javaslatot. A törvény módosítása nélkül ugyanis nem tudjuk ezt a határozati javaslatot a kialakult új arányoknak megfelelően módosítani, hiszen a törvény tartalmazza az egyharmados lehetőséget, és ahogy említettem, egyelőre az egyharmaddal van problémám természetesen. Ezért a tárgysorozatba-vétel a törvény nélkül számomra nyilván nem elfogadható, és én azt gondolom, hogy ha azt az elvet és politikai kultúrát követjük, ami az előző ciklusban ekörül kialakult, akkor azt gondolom, hogy érdemes lenne visszahozni, ezt visszavonva, és a törvénnyel együtt az előterjesztőknek egy új eljárásban idehozni. A dolgot azért is tartanám szerencsésnek, mert egyébként semmi prompt helyzet nem indokolja azt, hogy ez a bizottság üljön össze, hiszen nem tudok olyan ügyről, ami egyébként indokolná, hogy gyorsan és sürgősen ennek a bizottságnak bármilyen kérdésben is döntéseket kellene

honzia, tehát ha úgy tetszik, van rá időnk, hogy ezt megtehessek, ezért nem tudom támogatni ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba-vételét. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm. Két kérdésem van. Az elmúlt ciklusban 18 ülést tartott ez az eseti bizottság, és mind a 18 zárt volt. Afelől érdeklődnék, hogy ennek mi a jogszabályi alapja, vagy miért volt szükség ezeknek a zártaságára. Vagy automatikusan mindegyik az lett? A másik kérdésem pedig, hogy az állandó bizottságokkal szemben most a határozati javaslat csak az eseti bizottság megalakításáról rendelkezik, a tagokat egy későbbi határozati javaslatban választaná meg az Országgyűlés nyilvánvalóan. Ezt mikorra tervezik?

ELNÖK: Köszönöm szépen. A zárt ülést nyilvánvalóan az indokolta, hogy pályázati döntésekről volt szó; ezeknek egy részét, a bizottsági részeket időközben már feloldották, tehát ez az egyszerű indoka. Valóban később fogja az Országgyűlés megválasztani a tagokat. Mandur képviselő úr hozzászólása - ha valakinek esetleg nem volt világos, amit mondott - ide is kapcsolódik, hogy frakciónként egy-egy tag vesz részt ebben a bizottságban, ugyanakkor a szavazati arány a tényleges frakciónagyságnak megfelelő, tehát az általunk delegálandó egy tag annyi szavazattal rendelkezik, ahányan vagyunk a frakcióban, ezért jelezte képviselőtársam azt az egyharmados problémát.

Én mindennek ellenére azt javaslom, hogy vegyük tárgysorozatba, vitassuk is meg, és később, amikor az új törvényt meghozzuk, akkor ennek megfelelően új bizottságot is hozunk létre. Van-e más kérdés? *(Novák Előd: Nekem volt még, hogy mikorra várható a személyek megnevezése.)* A gombot a jegyzőkönyv miatt szíveskedjék megnyomni, képviselő úr. *(Novák Előd: Az előbb feltettem, és nem akartam megismételni.)* Tehát hogy mikorra? *(Novák Előd: Igen, azt kérdeztem az előbb, hogy mikor látható a következő határozati javaslat a tagok nevét illetően.)* Ezt nem tudom megmondani, képviselő úr. *(Az üléssteremben lévő vezetékes telefon cseng.)* Az előterjesztők nyilvánvalóan tudtak volna rá válaszolni, de most más bizottsági ülés miatt nincsenek itt. Ez egy mobiltelefon vagy egy rendes telefon? Ja, ez a „vörös” telefon. Igen, de úgy tudjuk, hogy ez most a Jobbik tárgyalója, úgyhogy lehet, hogy a Jobbikot hívják. *(Derültség. - Gulyás Dénes: Felvegyem?)* Vedd fel, Dénes, szólj bele, mondd meg, hogy bizottsági ülés van. Köszönöm szépen.

Döntés tárgysorozatba-vételről

Akkor javaslom, hogy szavazzunk. Először a tárgysorozatba-vételről szavazzunk. Aki egyetért vele, az kérem, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Aki ellene van? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 14 igen és 2 nem szavazattal a tárgysorozatba-vételt a bizottság támogatta.

Döntés általános vitára való alkalmasságról, előadók állítása

A következő szavazásunk vagy döntésünk, hogy a bizottság általános vitára alkalmasnak találja-e az indítványt. Kérem, hogy szavazzunk! Aki általános vitára alkalmasnak tartja, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)*

Ugyanúgy 14 igen és 2 nem szavazattal általános vitára alkalmasnak tartjuk az indítványt.

A napirendi pontot lezárom. Bocsánat, kisebbségi előadó. Kisebbségi véleményt képviselő úr kíván előadni a plenáris ülésen? *(Mandur László: Abszolút.)* Jó, akkor bizottsági előadó majd én leszek, ha megfelelő. Erről kell szavaznunk is.

Szavazzunk róla, hogy bizottsági előadónak elfogad-e engem a bizottság! *(Szavazás.)*

Egyhangú, illetve egy tartózkodással.

Akkor Mandur László képviselő úr kisebbségi véleményt fog megfogalmazni, erről nem kell szavaznunk. Köszönöm szépen. Vannak még dolgok, amibe bele kell jönnöm. *(Novák Előd: A kisebbségi előadóról nem kellett volna szavazni?) Nem. (Mandur László: Ez a rend; rend van a Házban.)*

Az albizottságok megalakítása

3. napirendi pontunk az albizottságok megalakítása. Két albizottság megalakítását javaslom a bizottságnak, az egyiket a következő néven: „az elmúlt nyolc év esetleges kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottság”, nyilvánvalóan kifejezetten a kulturális és sajtóterületre fókuszálva. Ezt a bizottságot 8 fősnek javaslom. A 8 fő összetételére a következő a javaslatom: 5 fideszes, 1 jobbikos, egy KDNP-s, egy LMP-s - esetlegesen, ha az MSZP részt kíván ebben venni, akkor a KDNP helyét átadjuk. Nem tudom, Mandur képviselő úrnak mi a véleménye. *(Mandur László: Miről?)* Hogy részt kívánnak-e venni az elmúlt nyolc év esetleges kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottság munkájában. Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Érdekes javaslat, mert így az előterjesztésben nem szerepelt, tehát ez nekem egy újdonság, viszont mondanék erről valamit. Ha ez a bizottság azzal foglalkozna, amit ön most itt említett, akkor ez Házsabályellenes, ugyanis valóságosan, ha visszamenőleg is vizsgálni akarja az elmúlt nyolc év kormányzati, nem tudom, micsodáit, egy bizottság ilyen típusú albizottságot, mint vizsgálóbizottság, nem hozhat létre, ez egy vizsgálóbizottság, erre az Országgyűlésnek van joga, nekünk nincs jogunk vizsgálóbizottságot létrehozni, tehát ez Házsabályellenes. Ha viszont nyolc év, tegyük fel, amit egyébként tíz évre tennék – indokolnám, de nem fogok vele foglalkozni, mert Házsabályellenesnek tartom -, akkor viszont ebben az időszakban olyan képviselő, kérdéses, hogy milyen szerepet tud majd vállalni a jövőt illetően, de nem fejteném ki túlságosan ezt a kérdést, ugyanis, még egyszer mondom, Házsabályellenesnek tartom; ez egy vizsgálóbizottság, ennek ez a célja.

Ellenőrzési bizottságot természetesen létre lehet hozni, sőt kötelező létrehozni a Házsabály 29. § (3) bekezdése alapján - *(Dr. Nagy Zoltánhoz:)* gondolom, a kolléga éppen ezt mutatja, megmondom előre, hogy mit fog mutatni a kolléga -, azt viszont kötelező létrehozni. Annak viszont nem ez a feladata, hogy nyolc évre visszamenően vizsgálja a kormányzati, nem tudom, milyen visszaéléseket, hanem az a feladata, hogy nézze meg, hogy erre a területre, a kulturális és sajtó területre megalkotott jogszabályok hogyan érvényesülnek, hogyan történik azok végrehajtása, és még sorolhatnánk. Ez egy ellenőrzési bizottság, viszont ezt nem lehet, hanem kötelező létrehoznunk a megalakulás pillanatában, úgyhogy én a felvetést, amit most ön tett, pontosan ebből fakadóan nemhogy nem támogatom, hanem hevesen tiltakozom ellene, hogy ezt létrehozzuk, mert nem felel meg az eljárásjognak és a szabályoknak. Ehelyett azt javaslom, hogy hozzuk létre azt a bizottságot, ami kötelező feladat a Házsabály alapján, ez pedig az ellenőrzési albizottság. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A másik bizottság albizottság létrehozására tett javaslatom ez lett volna, hogy hozzuk létre az ellenőrző albizottságot, a Kulturális és sajtóbizottság hatáskörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatásokat figyelemmel kíséző albizottságot, tehát két albizottságot szeretnék, ha ma létrehoznánk; ez a második, amit ön javasolt. Azért én megköszöném, ha segítene nekem, hogy az elmúlt nyolc év esetleges kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottság a Házsabály melyik pontjába ütközik, tehát mégis melyik pontra utal képviselő úr.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Arra a pontra utal, hogy ez egy ellenőrzési bizottság, tehát az rendben van, az viszont le van írva taxatív, több passzusában és szakaszában a Házsabályban, hogy vizsgálóbizottságot hogyan és miképpen lehet létrehozni: ez országgyűlési hatáskör, és ennek megvannak a megfelelő szabályai. Ilyen albizottságot a bizottság nem hozhat létre, mert nem adott rá lehetőséget, a vizsgálóbizottság ugyanis olyan ideiglenes bizottság, amelyből kétfajta lehet. Most nem akarom elmondani a Házsabály logikáját és az elvét, de a vizsgálóbizottság egy külön kategória és egy külön eljárás, tehát én úgy ítélem meg, hogy házsabályszerűen ez a dolog nem hozható létre, hogy mi mindenféle ügyekben vizsgálóbizottságokat fogunk alkotni, mint albizottság. Tessék megnézni a Házsabályt! Abból egyértelműen ki fog derülni, hogy ezek a definíciók és ezek a funkciók; hogy ilyen típusú vizsgálatokat végezzünk, amit ön most javaslatként feltett, nem hozhat létre megítélésem szerint bizottság, csak az Országgyűlés, és ennek eljárása pedig szabályozott, hogy ez hogyan lehetséges.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Mandur képviselő úr az elmúlt nyolc éves parlamenti gyakorlata ellenére még soha nem volt bizottsági tag, így nem csodálkozom, hogy esetleg nem látott még ilyet, de teljesen szokványos, és a Házsabály is biztosítja, hogy bármilyen albizottságot létrehozzon a saját feladatkörében egy bizottság, tehát szerintem teljesen megfelelő a Házsabálynak. Az más kérdés, hogy vannak egyéb módzatok is nyilván az ellenőrzésre, lehet különböző más hatóságokhoz fordulni, sőt konkrétan valóban az Országgyűlés keretein belül lehet külön vizsgálóbizottságot is létrehozni, de attól függetlenül lehet albizottságot is. Furcsának tartom különösen, hogy az MSZP ebben az ügyben megszólal, hiszen ennek az állandó bizottságnak az egyik albizottságában, a média albizottságban az elmúlt négy évben MSZP-s vezető úgy töltötte be a tisztjét, hogy 2006 óta egyetlen ülést sem hívott össze, 2006 óta egyetlen albizottsági ülésen sem vett részt, úgyhogy én javaslom, hogy most se vegyen részt az albizottságok munkájában az MSZP, ha az elnöketével így működött, illetve inkább nem működött az albizottság.

Végül egy módosító javaslatom van, bár valóban hirtelen ért minket, nem volt benne az írásban, és örülnék azért, ha a jövőben ezeket látnánk előre írásban: ha jól hallottam - próbáltam gyorsan körmölni -, „az elmúlt nyolc év esetleges kormányzati visszaéléseit ellenőrző albizottság” lenne a neve, ugye?

ELNÖK: „...visszaéléseivel foglalkozó”.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Erre az a módosító javaslatom, hogy az elmúlt húsz év esetleges kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottságot hozzuk létre. Köszönöm. *(Derültség.)*

ELNÖK: Képviselő úr, köszönöm szépen a javaslatát. Először is az előzetesen kiküldött napirendi pontokban az szerepelt, hogy albizottságok létrehozása; az, hogy milyen albizottságokat hozunk létre, itt az én szóbeli előterjesztésem alapján történhet meg.

Kettő, hogy én mindenkit arra kérek, mivel itt most négy évig itt fogunk ülni, nem 386-an, hogy egymásnak átkiabálunk, hanem 18-an, nem sok ember, és rendszeresen fogunk találkozni, tehát kérem, hogy ne személyeskedjünk. Mandur képviselő úr a parlament alelnöke volt, nyilvánvalóan ismeri a Házsabályt, bár én az előbb elmondottakat vitatom, de felesleges személyeskednünk, mert nem jutunk előrébb vele semmilyen ügyben, tehát ne sértegezzük egymást, mert egyébként rossz irányba fogja vinni a dolgokat. El lehet ítélni a másikat politikailag, én is ezer dologban nem értek egyet a szocialistákkal, úgy mellékesen a

Jobbikkal is sok mindenben vitatkozom. Próbáljunk meg valahogy úgy beszélni egymással, hogy négy évig egymást kell néznünk, egymással kell beszélgetnünk, és ha lehet, akkor ezek a beszélgetések szakmaiak legyenek, és arról szóljanak, hogy mit szeretnénk együtt tenni a magyar kultúra és sajtó ügyéért, és ha lehet, akkor legalább egymás jóhiszeműségét ne vitassuk el; én jobbikos képviselőtársaim jóhiszeműségét sem vitatom el. Ez az egyik.

A másik, hogy én nem támogatom képviselő úr elmúlt húsz évre vonatkozó javaslatát, mert nem látom indokoltnak. Én már az önök kampányában is megtévesztőnek tartottam a dolgok egybemosását. Az elmúlt nyolc évet nem véletlenül javasoltam, és nem véletlenül javasoljuk más területeken is, mert egyértelműen egy olyan kormányzati időszak lezárása mögött és egy olyan kormányváltás küszöbén vagyunk, amely eléggé határozottan kíván szakítani az elmúlt nyolc év szocialista és szabad demokrata kormányzásával. Ezt azért is mondom, mert ön már két levelet is küldött a bizottságnak. Az egyik levelében azt kérte, hogy az elmúlt négy év zárt és titkos anyagait hozzuk nyilvánosságra. Válaszoltam az ön levelére, hogy nem tudjuk ennek a kérésének eleget tenni, mert az elmúlt négy évben nem volt zárt ülése a bizottságnak. Ez egyébként könnyen kideríthető: a parlament honlapján a bizottságnál megtalálhatók a bizottsági ülések jegyzőkönyvei, ott látható minden bizottságnál. Ha odamegy, hogy Nemzetbiztonsági bizottság, akkor látni fogja, hogy ekkor és ekkor zárt ülést tartott a bizottság. A mi bizottságunknak, illetve ennek a bizottságnak ez előző négy évben nem volt zárt ülése - ehhez nem kell levelet írni -, és az elmúlt húsz évre vonatkozóan ugyanezt tudom mondani, mert a másik levelében már az elmúlt húsz év anyagait kéri. Nem azért nem adjuk oda, mert a politikusbűnözők, főleg mi, akik most kerültek be a parlamentbe, mindent el akarnának rejteni önök előtt, hanem azért, mert nem voltak zárt ülései a bizottságnak.

Szerintem maradjunk a realitásoknál! Az egy másik kérdés, amit Mandur képviselőtársam mondott. Szerintem hozzuk létre a bizottságot, és utána vizsgáljuk meg, hogy valóban házszabályellenes-e. Nem véletlenül terjesztettem én ezt be, a mi megítélésünk szerint nem Házszabályellenes, de lehet, hogy tévedünk; a tévedés joga természetesen mindenkinek megvan. Ha tévedtünk, és nem jó, akkor nem szabad a bizottságot működtetni, akkor be fogom ismerni, hogy nem volt jó az elképzelés, ne hozzunk létre ilyen bizottságot, de most mégiscsak azt javaslom, hogy ha lehet, hozzunk létre ilyet. Én konkrét témákat tudok mondani, rendkívül súlyosakat, amelyeket az elmúlt években én részben meg is írtam a magyar kulturális intézményrendszer ügyeit vizsgálva, hogy hol történtek olyan problémák, ahol súlyos visszaéléseket gyaníthatunk. Hogy ezek valóban igazak-e, azt majd a bizottság kideríti, amennyiben lesz rá jogosultsága. Én azt javaslom tehát, hogy hozzunk létre két bizottságot: az egyik a képviselőtársam által is már jelzett kötelező ellenőrző albizottság, amit javaslom, hogy ezt 6 fővel hozzuk létre, és hozzuk létre ezt az általam „az elmúlt nyolc év esetleges kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottság”-nak nevezett albizottságot 8 fővel.

Novák képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak pontosítanám: nem azt kértem, hogy hozzák nyilvánosságra, hanem hogy én beletekinthessek, hiszen nyilvánvalóan, ha tegyük fel - valami jogszerűen lett zárt jegyzőkönyvnek nyilvánítva, akkor nyilvánvalóan csak azt kérhetem, hogy beletekintsek. Másrészt nem olyan egyszerű, hogy a holnapon meg lehet tekinteni, hiszen például az előbb említett, az előző napirendben tárgyalt eseti bizottságnak mind a 18 jegyzőkönyve a honlapon zártan van nyilvánítva, nem nyilvánosnak, ehhez képest mondta az előbb elnök úr, hogy néhánynak már állítólag feloldották a titkosítását. Másrészt ennek a bizottságunknak is az albizottsági jegyzőkönyvei, ha készültek - ha nem, akkor a Házszabály állásfoglalása szerint legalább egy írásos emlékeztető elvileg készült - nem találhatóak fenn a honlapon, és nem írja a honlap, hogy itt voltak-e zárt

ülések az albizottságokban. Ebben kértem egy tájékoztatást természetesen, és nem kívántam ezzel itt a bizottság munkáját terhelni addig, amíg konkrét közérdekű javaslattal nem állok elő esetleges vizsgálódásaim során.

ELNÖK: Mandur képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem tudom, hogy erre kell-e reagálni, mert nem ehhez akarok szólni, hanem a bizottsághoz.

ELNÖK: Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Nincs kétségem afelől, hogy ezzel a többséggel önök meg fogják szavazni ezt a bizottságot, hogy 8 fővel létrejöjjön. Én továbbra is azt tartom, amit eddig mondtam, abban viszont az elnök urat szeretném erősíteni, hogy ha a jövőben vitákat fogunk folytatni, akkor a lehető legkisebb személyeskedések mellett tegyünk ugyanezt. Én is nagyon jópofákat tudok mondani, el tudom mondani, hogy maguk itt sem voltak, fogalmuk sincs meg ilyen hülyeségeket, de kíméljük meg egymást ezektől, nem ezt várja tőlünk a nemzet, hogy ilyeneket mondogassunk egymásnak. (*Pörzse Sándor: A nemzet szót hagyjuk ki.*) Hagyjuk ezt a szót.

Szeretnék beszélni a bizottságról, ugyanis a bizottság címével és a meghatározott feladatkörével is többfajta bajom van. Egy: ha egy bizottságot létrehozunk, szerintem akkor szigorú monotonitással egyrészt ragaszkodnunk kell ahhoz minden ilyen alakításnál, hogy egy rendes előterjesztést tegyünk le az asztalra, mert egyelőre nagyon misztikus, hogy mit akar ez a bizottság csinálni; sok mindent lehetett ebbe beleképzelni. Sok mindent lehet ebbe beleképzelni: ön is mondott erről valamit, ami felvetít valamit a falra, én is gondolok erről valamit, ami nem biztos, hogy stimmel azzal, amit ön ezzel kapcsolatban gondol, és lehet, hogy még nagyon sok mindenben van bizonytalanság, hogy mi is ez a bizottság lényegében.

A cím, amit ön mondott, azt feltételezi, hogy mi abból indulunk ki, hogy az elmúlt nyolc évben kormányzati szinten – hogy mely részén és melyik szegmensében akarok vizsgáldni, az is egy kérdés természetesen, mint kulturális bizottság, nyilván azt is meg kell akkor határozni -, azt prejudikálja, hogy visszaélésekkel fogunk foglalkozni. Az első kérdés tehát az, hogy van-e a kulturális bizottság asztalán olyan bizonyított visszaélés, amit bármelyik nyomozóhatóság vagy bármilyen hivatalos szerv lényegében megállapított, megtett, ide letette az asztalra, és ezért mi elkezdünk ezzel foglalkozni, mert visszaélésekre derült fény, és nekünk ezzel kell foglalkozunk, mint parlamenti bizottság, aki ellenőrzi a kormányzati munkát, nemcsak ebben a ciklusban, hanem még visszamenőleg is. Nyomozóhatóság akarunk-e lenni, hogy visszamenőleg egy másik ciklusra vonatkozólag – akár 8, akár 20 évre visszamenőleg – el akarunk albizottsági szinten mélyülni abban, hogy mi nyomozunk visszaéléseket, és mi ezeket majd fel akarjuk deríteni, és nem tudom, hogy mit akarunk ezzel csinálni? Hadd tegyek ide három pontot, mert ezt még tovább tudnám fokozni, de nem szeretném húzni az időt. Én csak azt kérem önöktől, hogy ha ilyen előterjesztések vannak, akkor ne bemondásra döntsünk arról, hogy léteznek-e vagy sem, mert azt hiszem, nem tudjuk pontosan, hogy mit akarunk, illetve szeretném pontosan látni, hogy az előterjesztő mit akar.

Három kérdésre szeretnék mindig precíz választ kapni: kik vagyunk, mint bizottság, mit akarunk és hogyan. Ha erre a három kérdésre kapunk egyértelmű választ, akkor azt mondom, hogy döntési helyzetbe kerülünk. Ebben a felvetésben, úgy látom, hogy túl sok a bizonytalanság ahhoz, hogy akár Házsabály szerint, akár politikailag ebben a kérdésben felelős döntést tudjunk hozni, úgyhogy kérem elnapolni ezt a kérdést, és újragondolni a felvetését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Én azért annyit szeretnék reagálni erre, hogy szó nincsen prejudikációról: a bizottság neve is az, hogy „esetleges kormányzati visszaélésekkel foglalkozó”. Azért azt ne felejtsük el, hogy 2002-ben, a kormányváltást követően önök azért államtitkári szintre emelték ezt a tevékenységet, Keller államtitkár úr személyében azzal próbálkoztak, hogy az előző négy év politikai és kormányzati visszaéléseit vizsgálják ki. Az egy nagyon szerencsés helyzet volt, hogy az államtitkár úr egyetlenegy ügyet nem tudott felgöngyölíteni, mert nem voltak ügyek. Én azt kívánom önöknek, hogy ha létrehozunk vizsgálóbizottságokat, akkor a vizsgálóbizottságok se tudjanak felgöngyölíteni ügyeket, mert az lenne a szerencsés, az lenne a megnyugtató. Nem nyomozni akarunk; bizonyos ügyeket szeretnénk áttekinteni, amelyek a nyilvánosságot is érintik. Ugyanakkor elfogadom azt, amit mond, hogy ezt jobban elő kell készíteni, ezért most azt javaslom, hogy magáról csak arról a tényről döntsünk, hogy egy ilyen bizottságot létrehozunk, és a következő ülésre egy írásos előterjesztést készítek a képviselőtársaimnak, belefoglalva azokat a konkrét ügyeket, amelyeket én személy szerint fontosnak tartok áttekinteni. Most példákat sem fogok sorolni, mert akkor elvesznénk a részletekben. Amit elmondott, azt elfogadom. Azt javaslom, hogy hozzuk létre a két albizottságot, a következő ülésen tárgyaljuk meg, hogy kik vegyenek részt ezeknek a bizottságoknak a munkájában, és azt is, hogy milyen ügymenet mentén és milyen esetlegesen konkrét ügyek mentén kellene, hogy folyjon a munka, tehát - ha lehet - én ennyiben, finomítanék az előterjesztésemem, akceptálva, amit mondott képviselőtársam.

Van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Alelnök úr, parancsoljon!

KARÁCSONY GERGELY (LMP): Azért nem biztos, hogy az méltó eljárás, hogy először megszavazzuk a bizottságot, majd utána kapunk részletes előterjesztést arról, hogy a bizottság mivel fog foglalkozni. Én inkább azt javaslom, hogy a következő ülésen térjünk erre vissza, esetleg kérjünk állásfoglalást a Házbizottságtól, hogy ilyen típusú albizottságot tényleg felállíthat-e egy állandó bizottság. Ezzel a konkrét ügygel kapcsolatosan egyébként általában véve azt gondolom, hogy Magyarországon a választópolgárok és az igazságszolgáltatás számoltat el minden ügyben. Nincs ellenemre, hogy ezeket az ügyeket mi is itt megtárgyaljuk, de ha ezek tényleg olyan súlyúak, akkor azt gondolom, hogy tényleg a parlamentben kell vizsgálóbizottságot felállítani, akkor kellő súllyal kezeljük a dolgokat. Lehet, hogy minden egyes bizottság létrehoz majd egy ilyen albizottságot, ami majd vizsgálja az elmúlt nyolc évet, nincsen ez különösebben az ellenemre, csak úgy érzem, hogy akkor nem kezeljük a dolgokat a megfelelő súlyán. Ha törvénysértések történtek, akkor az ügyészség nyomozzon. A választók hoztak egy elég egyértelmű döntést arról, hogy mit gondolnak az elmúlt nyolc évről, és ha tényleg olyan politikai típusú vizsgálatra van szükség, aminek megfelelő súlyt akarunk adni a közeljövőben is, akkor pedig én is azt gondolom, hogy vizsgálóbizottságot kell létrehozni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Arra bárkinek lehetősége van, hogy a Házbizottságtól állásfoglalást kérjen. Én nem ejtettem ki ilyet a számon, hogy bűncselekmények történtek volna, nagyon kínosan figyelek erre, hogy ne mondjak ilyet; nem állítottam ilyet. *(Karácsony Gergely: Én sem azt mondtam, hogy ezt mondta.)* Világos. Ennek a bizottságnak nem is az a célja, ahogy már Mandur képviselő úrnak is mondtam, hogy nyomozzon. Vannak olyan ügyek, amelyekre szerintem joggal lehetünk kíváncsiak, amelyek nem büntetőkategóriák. Egyébként meg azt, hogy az albizottság mivel fog foglalkozni, majd az albizottság fogja eldönteni, tehát azt nem mi mondjuk meg, hanem majd maga az albizottság eldönti, hogy esetlegesen az általam felvetetteken kívül mi az, amivel még foglalkozni kíván, ezért ezt nem érzem méltatlannak.

Még egyszer mondom: akceptálok, amit mondtak, és ezért javaslom ezt a kompromisszumos megoldást, hogy hozzuk létre az albizottságokat, a következő ülésen pedig definiáljuk annak az albizottságnak a munkáját, amelyiket elsőként felvetettem, mert a kötelező albizottságnál nincs miről vitatkoznunk, nincs miről beszélnünk. Van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr!

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Akkor egyetlenegy dolog a címben, mert látom, hogy efelé halad a dolog. A „visszaélés” szó jelen esetben, miután semmit nem tudunk erről mondani, azért javasolnám törölni. Ha már ennyire akarjuk vizsgálni, akkor azt lehet mondani, hogy „az elmúlt nyolc év”, és nem tudom, hogy a kormányzat mely területére vonatkozik, hiszen a kompetenciánk azért az alapvetően a kultúra és a sajtó, tehát a visszaélés helyett inkább azt a kompetenciaterületet lenne korrekt megjelölni, ahol mi az elmúlt nyolc évben mondjuk meg akarjuk vizsgálni azt, hogy a kormányzati tevékenységben a kultúra és a sajtó területén milyen tevékenységek folytak, és erről akarunk esetleg csinálni egy áttekintő jelentést. Hogy ebben volt-e visszaélés, nem volt visszaélés, mennyi visszaélés volt, milyen súlyosságú volt és a többi, mint parlament, mint Országgyűlés, politikai intézményrendszerben betöltött szerepünket is figyelembe véve mélyen tartózkodnék attól, hogy a Kulturális és sajtóbizottság azzal álljon ki, hogy már a címében is prejudikált valamit, anélkül, hogy megvizsgálta volna, és azt mondaná, hogy megnéztük az adott területet nyolc évre visszamenőleg, az előző két kormányzati ciklusban, hogy hogyan és miképpen működtek, természetesen olyan mélységben és olyan szélességben, ami egyébként a kompetenciaterületünkhöz tartozik, aztán majd meglátjuk, hogy ebből milyen eredményre jutunk. De a címben ezt sugallni, hogy milyen visszaélésekre, én értem, hogy egy szempontból ez egy politikai cél és egyfajta populizmust hordoz magában, de a parlament működését és tekintélyét is megőrzendő, ami Házsabály szerint nekünk is feladatunk, én mélyen tartózkodnék az ilyen típusú címmeghatározásoktól. Akkor maradjunk a korrektség és a szakszerűség talaján már a cím meghatározásában is, ha már a mai ülésen egyáltalán csak címről szavazunk, mert valamiről csak kell döntenet, hogy van egy szándék, ha önök ezt akarják megszavazni, és aztán majd később leszünk kíváncsiak arra, hogy egyáltalán mit és hogyan akarunk majd ebben tenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más hozzászólás? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én meg azt javaslom, hogy hagyjuk ezt a címet, és pedig azért, mert ha Mandur képviselő úr szavait jól értelmezem, és semmiféle olyan erkölcsi vagy egyéb okra nem találunk, ami nem indokolná ennek a címnek a feltételét, akkor annál nagyobb öngólt lő ez a bizottság és a felterjesztők, tehát én meg a célt, illetve az okot látom magam előtt, úgyhogy én igenis jónak találom ezt a címet. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más vélemény? *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Én már csak azért is hagynám ezt a címet, mert ha jól értettem, szerepel benne az „esetleges” szó, és ilyen módon ebben én nem látok prejudikációt. Meglehetősen finom, illetve óvatos kifejezéssel próbálja illetni az elnök úr által tett javaslat azt, amiről itt most szó van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kiss Attila képviselő úr!

KISS ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt javaslom, hogy szavazzunk, másrészt pedig én is azt gondolom, hogy nem állítunk, hanem feltételezünk, tehát mi szeretnénk megnyugtatni önmagunkat, a nemzetet, ha lehet ilyet mondani, hogy nem történt semmi ilyesmi, ha történt, akkor pedig derüljön ki, ami történt. Javaslom, hogy szavazzunk! Nincs ebben semmiféle csúnya vagy elrettentő dolog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gyutai képviselő úr!

GYUTAI CSABA (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Én csak egy rövid megjegyzéssel szeretném továbbgördíteni a vitát. Karácsony Gergely azt mondta, hogy az igazságszolgáltatás és a választópolgárok akarata dönthet el bizonyos kérdéseket; én azt gondolom, hogy ezen túl még a nyilvánosság ereje is, ami itt az előző nyolc év megítélésében szerepet játszhat. Ha a kulturális élet működését nézzük, és csak a támogatások rendszerét vagy az intézményrendszeri anomáliákat tekintjük, és ez a bizottság, ami esetleges jogsértéseket vagy esetleges problémákat fog feltárni, nyilvánosság elé tudja vinni, akkor meggyőződésem, hogy már helyesen tettük, hogy ezt megszavaztuk. Én javaslom, hogy szavazzunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyetlenegy kiegészítést akkor mégiscsak tennék az albizottság nevében. Hogy az a probléma vagy az a kérdés ne vetődjék fel, hogy mégis milyen kompetenciáról van szó, beszúrnám azt a szót, hogy „kulturális kormányzati”, és akkor egyértelmű, hogy a kulturális kormányzatra fókuszál az albizottság. Tehát „az elmúlt nyolc év esetleges kulturális kormányzati visszaéléseivel foglalkozó albizottság”, és akkor egyértelmű, hogy most nem kezdünk el, mondjuk, a sport vagy az egészségügy területével foglalkozni, azt majd tegyék meg az illető szakbizottságok, ha meg akarják tenni. Ezzel a kiegészítéssel javaslom, hogy szavazzuk meg.

Határozathozatal

Aki egyetért ezzel, az kérem, hogy kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ellene? *(Szavazás.)* Tartózkodik? *(Szavazás.)*

14 igen, 1 nem, 1 tartózkodás mellett elfogadtuk.

A következő ülésre én még ki fogok dolgozni egy írásos anyagot ezzel kapcsolatban. *(Novák Előd jelentkezik.)* Szavazunk; egy pillanat, képviselő úr.

A másik albizottság létrehozásáról is döntsünk, hogy akkor az ellenőrző albizottságot létrehozzuk. Aki egyetért, az kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Egyhangú.

(Novák Előd jelentkezik.) Ehhez a napirendhez? Mert már lezártuk a szavazással, képviselő úr. *(Novák Előd: A következőhöz, ha lezártuk.)* Akkor az „egyebek” jön, tehát itt szót fog kapni képviselő úr.

Egyebek

A 4. napirendi pont az „egyebek”. Ennek a napirendnek az elején szeretném elmondani, hogy minden képviselőtársunknak kiosztottunk egy adatlapot, kérem, hogy a bizottsági munka hatékonnyá tétele érdekében szíveskedjenek kitölteni, és vagy a mellettem ülő titkárunknak, vagy a titkárnöknek átnyújtani. Azt is kérem egyúttal, hogy a képviselőtársaim bármilyen címváltozás esetén azonnal szíveskedjenek azt jelezni; már a mai ülés összehívásával kapcsolatban is voltak problémák, tehát nem mindenkinek állt rendelkezésünkre a megfelelő mobilszáma vagy az e-mail címe. Én azt kérem képviselőtársaimtól, hogy ha bármikor bármilyen adatuk megváltozik, azt azonnal szíveskedjenek jelezni a bizottság titkárságának.

Novák képviselőtársam, aztán Pörzse képviselőtársam. Parancsoljanak, uraim!

Novák Előd felvetése

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Ahogy már jeleztem is, javaslok, hogy alkossunk meg a bizottságnak egy ügyrendet, hiszen ezt ma több dolog is indokolta. Engem például felettébb zavar, hogy annak ellenére, hogy a házszabálybeli állásfoglalás is kimondja, hogy mobiltelefont nem lehet használni, személyeskedni nem kívánok, de egy mellettem ülő úriember azért megint használta a mobiltelefonját. Szeretném, ha sokkal szigorúbban vennék ezt, azon kívül pedig általános problémákat is felvet az, hogy nincs ügyrendünk, például azt, hogy nem tudok ügyrendben jelentkezni akkor, amikor elnök úr megfeledezett az én módosító javaslatomról, és szavazásra sem tette fel a kérdést. Kérem, hogy ezt így utólag pótoljuk valahogy, hiszen én „az elmúlt húsz év”-re kívántam módosítani az albizottság nevét.

ELNÖK: Pörzse képviselő úr!

PÖRZSE SÁNDOR (Jobbik): Én csak az adatlappal kapcsolatban akartam mondani egy apróságot, hogy mivel nincsenek még irodáink, csak jelezném, hogy ezt most leadjuk így, és esetleg akkor majd pótoljuk.

ELNÖK: Így van, köszönjük szépen. Más javaslat, kérdés? *(Nincs jelentkező.)* A felvetéseken el fogok gondolkodni, és a következő ülésen erre reagálni fogok. A mobiltelefon-használattal kapcsolatban: kérem, felnőtt emberek vagyunk, ha lehet, én tartózkodom a társaság nevelésétől. *(Jelzésre:)* Képviselő úr, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Én pedig hangsúlyozottan kérném, hogy mivel a bizottságra is vonatkozik a Házszabály, főleg, amíg nincs ügyrendünk, addig kérem, hogy tartassa be. Ha volt oly kedves, és rám szólt, hogy addig ne jelentkezsek, amíg ön beszél, akkor legyen kedves pláne rászólni arra, aki mobiltelefonál, másrészt pedig továbbra is kérem, hogy a módosító javaslatomat, habár utólag is, de legyen szíves szavazásra feltenni.

ELNÖK: Képviselő úr, a módosító indítványáról már nincs értelme szavazni. Nekem nem volt egyértelmű, hogy ez egy konkrét módosító indítvány lett volna, én, mint előterjesztő, úgy ítélt meg, hogy ez nem egy konkrét módosító indítvány, hanem csak egy felvetés. Minthogy már egyébként meghoztuk a határozatot a bizottság nevééről, ezért értelmetlennek tartom azt a javaslatát módosító indítványnak tekinteni. Ez az egyik.

A másik, hogy én javasolni fogom akkor azt is, hogy a Házszabályba vegyük bele, hogy laptopozni sem lehet az ülésen, mert nem hiszem, hogy a laptop kevésbé vonta volna el a figyelmet; képviselő úr egész idő alatt a laptopját nyomogatta. Hagyjuk ezt abba! Nincs értelme. Ne legyünk már ennyire gyerekesek, hogy az ülésen egymást fegyelmezzük! Ennek nincs értelme. Én a képviselő úrra nem azért szóltam rá, mert jelentkezett, még egyszer mondom, hanem azért szóltam rá a képviselő úrra, mert megnyomta a gombját, és elkezdett volna beszélni, ezért azt mondtam, hogy szíveskedjék megvárni, amíg befejezem, amit mondok, és majd akkor szólaljon meg, ha én megadom a szót. Nem mást mondtam, képviselő úr, pusztán ennyit mondtam, és természetesen, mint eddig minden jelentkezésénél, megadtam a szót önnek, és meg fogom adni a szót, nem élek vissza a bizottsági elnöki pozíciómmal, hanem betartom a szabályokat. Én ennyit mondtam, és nem hiszem, hogy ennek sok értelme van, hogy ezzel menjen el a bizottsági ülés. *(Novák Előd jelentkezik.)*

Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Ha nem tartja olyan lényegesnek, akkor legyen szíves rám hagyni. Én kirtartok amellet, hogy azt is sérelmezte, hogy én jelentkeztem akkor, amikor ön beszélt, de a lényeg valóban nem ez. Viszont az, hogy a laptopot számon kéri rajtam... Túl azon, hogy Házszabály ilyenről nem rendelkezik, sőt a tisztelt parlament kiépítette annak lehetőségét, hogy bent tudjunk laptopot használni, pontosan azért, mert a környezettudatos gondolkodásba beletartozik, hogy nem mindent papíron kapunk meg, én sokkal jobban örülnék, ha e-mailen kapnánk meg az előterjesztést. Nagyon kedvesek, hogy lefénymásolták most nekem a parlamenti információs szolgálat háttéranyagát, de sokkal jobban örülnék, ha itt mindent e-mailen kapnánk meg, ahogy most ülés közben is az üléshez kapcsolódó Házszabályt, illetve bizottsági elemzéseket, parlamenti honlapot néztem. Sokkal jobban tudjuk elvégezni a munkákat, ha előttünk van természetesen a képernyő, amin rögtön utána tudunk nézni sokkal gyorsabban a szükséges iratoknak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mandur képviselő úrnak adom meg a szót.

MANDUR LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Ha már ilyen kulturális programmá fajult az „egyebek” kategória, akkor lenne egy szakszerű kérdésem, hogy az én mobiltelefonban lévő e-mail-csatlakozási lehetőség használható-e jelen esetben, miután az eszköz ugyan mobiltelefon, de egyébként pedig e-mailen nézem a parlamenti levelezésemet, amihez ki van építve egy hálózat wireless módon is, és én ezt erre használom. Kérdezem, hogy ez belefér-e, vagy nem nyúlhatok a készülékhez se.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Én is rendszeresen internetezem a mobiltelefonomon, még e-maileket is szoktam megnézni, sőt sürgős esetekben ezen a kis készüléken is a google-ben bizonyos dolgokat megkeresek, tehát én értem, amit felvetett. Amennyiben azt mondhatjuk, hogy ezek multifunkcionális készülékek, ebben az esetben szerintem akceptálható a dolog, de nem akarom ilyen egyéni értelmezéssel a Házszabályt komolytalanná tenni. Ha szükséges, akkor a Házbizottságtól erről állásfoglalást fogunk kérni. Köszönöm szépen.

Novák képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm szépen. Mandur képviselő úr egy kicsit félrevitte a gondolatot, hiszen nagyon jól tudja, hogy én azt sérelmeztem, hogy beszélgetett a telefonján (*Mandur László: Bocsnátot kérek!*), tehát azért ne beszéljünk mellé, hogy interneteztünk. Az természetesen senkit sem zavar, ha valaki a jegyzeteit, vagy akár elektronikus jegyzeteit nézi; engem az zavar, amit a Házszabály is tilt, hogy tiszteljük meg a bizottsági ülést annyira, hogy mobiltelefonon nem beszélünk mindenféle ismerősünkkel közben, vagy pedig menjünk ki az ülésteremből erre az időszakra. (*Moraj.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólás? (*Novák Előd jelentkezik.*) Képviselő úr, most szólt hozzá! Egy másik ügyben szeretne hozzászólni? Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Harmadszor is kérem, hogy a módosító javaslatomat szavazzák meg. Sajnálom, hogy háromszor kell kérni, nem az én szégyenem, hogy háromszor kell jelentkezni. Ugyannyira egyértelmű volt, mint az ön javaslata, amit ellenzéki tiltakozás ellenére, az MSZP tiltakozása ellenére keresztülnyomott, megszavaztuk, pedig valóban nem volt egy előkészített javaslat. Én ugyanolyan egyértelműen megmondtam, hogy módosítanám ennek az elnevezését, teljesen egyértelműen megindokoltam, tehát ez igenis egy módosító javaslat volt, és nem is értem, hogy lehet azt mondani, hogy ezt nem tekintette annak. Akkor a saját javaslatát miért tekintette javaslatnak? Ne haragudjon, az enyém legalább annyira

előkészített volt, sőt előkészítettebb, mert amennyire szükséges volt, annyira megindokoltam, míg ön a saját előterjesztését, bár elfogadtam így is általánosságban, de azért tegyük hozzá, valóban nem indokolta meg, hogy ez miről is fog pontosan szólni, és ezt a következő bizottsági ülésre ítélte. Tehát én kérem, hogy ha utólag is, de a módosító javaslatomról ma szavazzunk. Nem egy lényeges dolog, de ne teremtsünk ilyen rossz precedenst, hogy ezt is meg lehet most már tenni, hogy egy ellenzéki javaslatot szavazásra sem teszünk fel, mert annyira bízunk benne, hogy leszavazzuk; tessék megtenni, de azért a bizottságnak ezt a fajta működését ne húzzuk át.

ELNÖK: Képviselő úr! Ön megszavazta az én eredeti előterjesztésemet, azzal a módosítással, hogy bekerült a „kormányzati” szó elé az, hogy „kulturális”, a nyolc évvel együtt megszavazta, tehát a saját módosító indítványát leszavazta, amit nem tekintetem módosító indítványnak. A napirendi pontot már lezártuk, a 4. napirendi pont tárgyalásánál tartunk. Én nem rendelek el szavazást. Ha gondolja, a következő ülésre önálló előterjesztéssel élhet, és abban az önálló előterjesztésében megfogalmazhatja azt, hogy egy ilyen bizottságot hozunk majd létre, akkor azt meg fogjuk vitatni, és utána fogunk róla szavazni. Kérem a döntésem szíves tudomásulvételét! Szó nincsen arról, hogy egy ellenzéki indítványt le akarnánk szavazni. Nagyon szépen kérem, hogy saját magát ne tegye komolytalanná ebben a helyzetben. Köszönöm szépen. Más hozzászólást nem látok. Az ülést ezennel berekesztem.

A bizottság tagjainak jelzem, hogy még nem tudom megmondani, mikor lesz a következő ülésünk, nyilvánvalóan attól is függ, hogy milyen előterjesztéseket kapunk. Egyelőre sürgős bizottsági ülés összehívását semmi nem indokolja. Köszönöm az aktív részvételüket, köszönöm a miniszterjelölt úr felé megfogalmazott kérdéseiket. A plenáris ülésen találkozunk. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 24 perc)

L. Simon László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Várszegi Krisztina